

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 12. maaliskuuta 2018
(OR. en)

7064/18

Toimielinten välinen asia:
2018/0043 (COD)

EF 74
ECOFIN 233
CODEC 366
IA 63

EHDOTUS

Lähettiläs:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	12. maaliskuuta 2018
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2018) 94 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivin 2009/65/EY ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2018) 94 final.

Liite: COM(2018) 94 final

Bryssel 12.3.2018
COM(2018) 94 final

2018/0043 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta
valvonnasta sekä direktiivin 2009/65/EY ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2018) 50} - {SWD(2018) 51}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Komissio on hyväksynyt tänään pääomamarkkinaunionin syventämiseen tähtäävän toimenpidepaketin sekä tiedonannon ”Toimien vauhdittaminen pääomamarkkinaunionin toteuttamiseksi vuoteen 2019 mennessä”. Paketti sisältää tämän ehdotuksen samoin kuin ehdotuksen rajat ylittävän sijoitusrahastojen markkinoinnin helpottamisesta, ehdotuksen lainsäädännöstä, jota sovelletaan saatavien siirrosta kolmansille osapuolille aiheutuviin vaikutuksiin, ja tiedonannon lainsäädännöstä, jota sovelletaan arvopapereita koskevien liiketoimien esineoikeudellisiin vaikutuksiin.

Katetut joukkolainat ovat luottolaitosten liikkeeseen laskemia velkasitoumuksia, joiden vakuutena on erillään pidettävä pooli, jonka varoja joukkolainojen haltijoilla on etuoikeutettuina velkojina mahdollisuus käyttää suoraan. Joukkolainojen haltijoilla on samaan aikaan edelleen oikeus vaateen esittämiseen liikkeeseen laskevalle yhteisölle tavallisina velkojina. Tällaista vaateiden esittämistä sekä katepoolille että liikkeeseenlaskijalle kutsutaan kaksinkertaisen takautumisoikeuden järjestelmäksi (dual recourse mechanism).

Katetut joukkolainat ovat luottolaitosten liikkeeseen laskemia, ja ne ovat tärkeä ja tehokas rahoituslähde eurooppalaisille pankeille. Ne helpottavat kiinnitysluottojen ja julkisen sektorin lainojen rahoittamista, mikä kaiken kaikkiaan tukee luotonantoa. Muun tyyppisiin rahoituslähteisiin, kuten omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin, verrattuna katetuilla joukkolainoilla on se merkittävä etu, että riski pysyy pankkien taseessa ja sijoittajien vaateet kohdistuvat suoraan pankkiin. Näin ollen pankit voivat katettujen joukkolainojen ansiosta myöntää luottoja enemmän ja turvallisemmin. Juuri tästä syystä katetut joukkolainat kestivät finanssikriisin hyvin verrattuna muihin varainhankintavälineisiin. Ne osoittautuivat luotettavaksi rahoituslähteeksi eurooppalaisille pankeille aikoina, jolloin muut rahoituskanavat olivat tyrehtymässä.

Katetut joukkolainat mahdollistava EU:n kehys lisäisi niiden käyttöä luottolaitosten vakaana ja kustannustehokkaana rahoituslähteenä varsinkin heikommin kehittyneillä markkinoilla. Tämä helpottaisi reaalitalouden rahoittamista pääomamarkkinaunionin tavoitteiden mukaisesti. Lisäksi kehys toisi sijoittajien ulottuville uusia ja turvallisempia sijoitusmahdollisuuksia ja auttaisi säilyttämään rahoitusvakauden. Jäsenvaltioiden tehtävänä on saattaa säännöt osaksi kansallista lainsäädäntöä, mikä takaa, että katettuja joukkolainoja koskevat kansalliset säännöt ovat tässä ehdotuksessa esitettyjen periaatelähtöisten vaatimusten mukaiset. Kaikkien katettujen joukkolainojen on kaikkialla Euroopassa vastattava tässä ehdotuksessa esitettyjä yhdenmukaistamista koskevia vähimmäisvaatimuksia.

Katetut joukkolainat mahdollistava kehys sisältyy komission vuoden 2018 työohjelmaan¹. Euroopan komission puheenjohtaja vahvisti unionin tilaa käsittelevään uusimpaan puheeseensa liittyvässä kirjeessä², että katettuja joukkolainoja koskeva kehys olisi käynnistettävä ja/tai saatettava päätökseen vuoden 2018 loppuun mennessä, jotta saataisiin aikaan syvemmät ja oikeudenmukaisemmat sisämarkkinat. Pääomamarkkinaunionia koskevan

¹ COM(2017) 650.

² Euroopan komissio (2017). ”Unionin tila 2017: Kirje puhemies Antonio Tajanille ja pääministeri Jüri Ratasille”.

toimintasuunnitelman väliarvioinnissa³ kesäkuussa 2017 komissio vahvisti tämän aikomuksen.

Katettujen joukkolainojen markkinat ovat kehittyneet eri tahtiin sisämarkkinoilla: katetut joukkolainat ovat erittäin tärkeitä toisissa jäsenvaltioissa, kun taas toisissa niiden merkitys on vähäisempi. Unionin lainsäädännössä niitä on käsitelty vain osittain. Niiden vakavaraisuus- ja sääntelykohtelu on pienempien riskien vuoksi monessa suhteessa suotuisampaa (esimerkiksi sijoittaville pankeille asetetut sääntelynmukaiset pääomavaatimukset ovat katettujen joukkolainojen tapauksessa pienemmät kuin muilla sijoituskohteilla), mutta unionin lainsäädännössä ei määritetä tyhjentävästi, mitä katettu joukkolaina tarkalleen tarkoittaa. Direktiivissä 2009/65/EY⁴ määritellyille katetuille joukkolainoille myönnetään etuuskohtelu, mutta kyseinen määritelmä laadittiin tiettyyn tarkoitukseen: yhteissijoitusyrityksen sijoitusten enimmäismäärän asettamista varten. Päämarkkinaunionin laajempien tavoitteiden kannalta määritelmä ei ole tarkoituksenmukainen.

Katettuja joukkolainoja koskeva unionin lainsäädäntökehys lisäisi luottolaitosten kykyä tarjota rahoitusta reaalityökalouteen ja edistäisi katettujen joukkolainojen markkinoiden kehittymistä kaikkialla unionissa ja etenkin sellaisissa jäsenvaltioissa, joista tällaiset markkinat vielä puuttuvat.

Lainsäädäntökehys lisäisi myös rajat ylittäviä pääoma- ja sijoitusvirtoja. Sillä olisi toisin sanoen myönteinen vaikutus pääomamarkkinaunioniin sekä etenkin luottolaitosten kykyyn tukea talouselämää. Sen avulla voitaisiin muun muassa varmistaa, että pankeilla on käytettävissä runsaasti erilaisia turvallisia ja tehokkaita välineitä varainhankintaa varten.

Kehys sisältää direktiivin ja asetuksen, jotka muodostavat yhden säädöspaketin.

Tässä ehdotetussa direktiivissä tarkennetaan katettujen joukkolainojen keskeisiä osatekijöitä ja vahvistetaan yhteinen määritelmä, joka on tarkoitettu johdonmukaiseksi ja riittävän yksityiskohtaiseksi lähtökohdaksi vakavaraisuuden sääntelyyn rahoitusalan eri sektoreilla. Siinä määritetään katettujen joukkolainojen rakenteelliset tekijät, julkinen valvonta, eurooppalainen katettu joukkolaina -merkin käyttöä koskevat säännöt sekä toimivaltaisten viranomaisten julkistamisvelvollisuudet katettujen joukkolainojen yhteydessä.

Ehdotetulla asetuksella muutetaan lähinnä asetuksen (EU) N:o 575/2013 (vakavaraisuusasetus) 129 artiklaa. Muutokset pohjautuvat nykyiseen vakavaraisuuskohteluun, mutta toisaalta niillä lisätään ylivakuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia sekä täytevakuuksiin sovellettavia vaatimuksia. Etuoikeutetun pääomakohtelun piiriin kuuluviin katettuihin joukkolainoihin sovellettavat vaatimukset tiukkenevat.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotus on osa meneillään olevaa hanketta, jossa on määrä varmistaa, että katettujen joukkolainojen laatu on niin riittävä, että niihin voidaan edelleen soveltaa etuuskohtelua.

³ COM(2017) 292.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

Lähtökohtana on Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) suorittama kartoitustyö, jossa yksilöidään katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua koskevia parhaita käytäntöjä⁵. Kartoitustyö on vastaus Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) suositukseen⁶, jossa kehoitetaan yksilöimään parhaita käytäntöjä ja seuraamaan niiden noudattamista, jotta katettuihin joukkolainoihin sovellettaisiin luotettavia ja johdonmukaisia puitteita kaikkialla unionissa.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Yksi komission tärkeimmistä tavoitteista on edistää investointeja ja luoda työpaikkoja. Komissio on käynnistänyt useita aloitteita, joiden avulla halutaan varmistaa, että rahoitusjärjestelmä tukee tätä tavoitetta täysimittaisesti. Ensimmäinen näistä aloitteista on pääomamarkkinaunioni. Siihen kuuluu lukuisia hankkeita, joissa kanavoidaan rahoitusta Euroopan kasvun edistämiseen. Katetut joukkolainat kuuluvat eittämättä pääomamarkkinaunioniin, sillä pankkirahoitus on nykyisin ylivoimaisesti tärkein rahoituskanava Euroopassa ja pääomamarkkinaunionin toimien avulla vahvistetaan pankkien kykyä tukea talouselämää. Katetut joukkolainat ovat tehokas ja vakaa varainhankintaväline eurooppalaisille pankeille. Katettujen joukkolainojen yhdenmukaistamiseen tähtäävä lainsäädäntökehys olisi nähtävä tässä laajemmassa poliittisessä yhteydessä.

Komission toinen rahoitusmarkkinoihin liittyvä tärkeä tavoite on varmistaa, että pankeille asetettavat pääomavaatimukset vastaavat niiden taseessa oleviin omaisuuseriin kytkeytyviä riskejä. Vakavaraisuusasetuksen vaatimuksilla taataan, että parhaan etuuskohtelun piiriin kuuluvat katetut joukkolainat saavat yhdenmukaisesti korkean sijoittajansuojan. Unionin lainsäädännössä ei määritetä tyhjentävästi, mitä katettu joukkolaina tarkalleen tarkoittaa (ks. edellä), joten yhdenmukaistamista tarvitaan, jotta katetut joukkolainat olisivat rakenteellisilta ominaisuuksiltaan kaikkialla unionissa samanlaisia ja jotta ne olisivat linjassa asiaa koskevien vakavaraisuusvaatimusten kanssa. Katettujen joukkolainojen yhdenmukaistaminen on näin ollen sopusoinnussa rahoitusvakaustavoitteen kanssa, johon komissio pyrkii rahoitusmarkkinoiden sääntelyn avulla.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT-sopimus) annetaan unionin toimielimille valtuudet antaa sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevat asianmukaiset säännökset (SEUT-sopimuksen 114 artikla). Näihin kuuluvat myös katettujen joukkolainojen markkinoiden toimintaa koskevat säännökset, jotka muodostavat osan rahoitusmarkkinoiden toimintaa käsittelevästä yleisestä lainsäädännöstä.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Katettujen joukkolainojen rakenteellisia tekijöitä säännellään nykyisin lähinnä kansallisella tasolla, joten tällaisiin joukkolainoihin sovellettava unionin lainsäädännön mukainen

⁵ *Report on EU covered bond frameworks and capital treatment*, Euroopan pankkiviranomainen (2014);

Report on covered bonds — recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU, Euroopan pankkiviranomainen (2016).

⁶ Euroopan järjestelmäriskikomitean suositus, annettu 20 päivänä joulukuuta 2012, luottolaitosten rahoituksesta (EJRK/2012/2) (EUVL C 119, 25.4.2013, s. 1).

etuuskohtelu myönnetään itse asiassa monille erityyppisille tuotteille. EU:n toimenpiteitä tarvitaan, jotta katetuille joukkolainoille voidaan vahvistaa yhteinen unionin laajuinen kehys, jossa sovitaan keskenään yhteen tällaisten joukkolainojen rakenteelliset ominaisuudet ja unionin etuuskohteluun oikeuttavat riskiominaisuudet. Yhteisen kehyksen käyttöönottoon tähtääviä EU:n toimenpiteitä tarvitaan myös, jotta voidaan kehittää katettujen joukkolainojen markkinoita kaikkialla unionissa ja tukea rajat ylittäviä sijoituksia pääomamarkkinaunionin tavoitteiden mukaisesti.

- **Suhteellisuusperiaate**

Kuten oheisessa vaikutustenarvioinnissa selostetaan, parhaaksi arvioidun vaihtoehdon (vähimmäistason yhdenmukaistaminen kansallisten järjestelmien pohjalta) avulla pitäisi voida saavuttaa useimmat tämän aloitteen tavoitteet kohtuullisin kustannuksin. Vaihtoehto on tarpeeksi joustava, jotta jäsenvaltioiden erityispiirteet voidaan ottaa huomioon tinkimättä yhdenmukaisuudesta, jota unionin laajuinen johdonmukainen toiminta edellyttää. Se on tavoitteiden saavuttamisen kannalta toimiva ratkaisu, joka toisaalta myös minimoi häiriöt ja siirtymäkustannukset. Perimmiltään tämän paketin toimintamallin tarkoituksena on välttää häiriöt hyvin toimivien ja kypsien kansallisten markkinoiden toiminnassa ja kannustaa käyttämään katettuja joukkolainoja entistä laajemmin. Liikkeeseenlaskijoille ja markkinoille aiheutuvien kustannusten hillitsemiseksi ehdotus sisältää säännöksiä, jotka koskevat nykyisten katettujen joukkolainojen vapauttamista uusista säännöksistä määräajaksi. Kuten vaikutustenarvioinnista ilmenee, odotettavissa olevat kustannukset ja hyödyt ovat oikeassa suhteessa keskenään.

- **Toimintatavan valinta**

Direktiivi on asianmukainen toimintatapa ja keino luoda katettuja joukkolainoja koskeva yhdenmukainen säädöskehys EU:n tasolle. Tämä direktiivi on periaatelähtöinen, ja siinä on tarkoitus varmistaa mahdollisimman vähin yksityiskohtaisin säännöksiin, että sisämarkkinoilla sovelletaan rakennetta koskevia yhteisiä perussääntöjä. Jäsenvaltioilla on liikkumavaraa sen suhteen, miten ne muotoilevat omat säädöksensä, joilla direktiivissä säädetyt periaatteet saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Tämä katettuja joukkolainoja koskeva aloite liittyy osa-alueeseen, jota ei ole käsitelty laajasti unionin lainsäädännössä.

Sidosryhmien kuuleminen

Ehdotusta valmisteltaessa komissio kuuli sidosryhmiä useaan otteeseen:

- i) katettuja joukkolainoja koskeva avoin julkinen kuuleminen (syyskuu 2015 – 6. tammikuuta 2016);
- ii) alustavan vaikutustenarvioinnin julkaiseminen (9. kesäkuuta 2017);
- iii) kaksi pankki-, maksu- ja vakuutusasioita käsittelevän asiantuntijaryhmän kokousta ja yksi rahoituspalvelukomitean kokous.

Pääomamarkkinaunionia koskevan toimintasuunnitelman osalta julkisen kuulemisen tarkoituksena oli arvioida jäsenvaltioiden katettujen joukkolainojen markkinoiden heikkouksia ja haavoittuvuuksia ja kartoittaa eurooppalaisen kehyksen etuja. Vastaajat olivat huolissaan siitä, että yleispätevään toimintamalliin perustuva yhdenmukaistaminen saattaa heikentää hyvin toimivia markkinoita, vähentää joustavuutta ja supistaa tarjolla olevaa tuotevalikoimaa. Toisaalta vastaajat antoivat varovaisen tukensa EU:n kohdennetuille toimille, kunhan yhdenmukaistaminen toteutetaan periaatelähtöisesti, nykyisten sääntelykehysten pohjalta ja ottaen huomioon kansallisten markkinoiden erityispiirteet. Kuulemisen tuloksista⁷ keskusteltiin 1. helmikuuta 2016 järjestetyssä julkisessa kuulemistilaisuudessa.

Komissio sai alustavaan vaikutustenarviointiin neljä vastausta, joissa kaikissa oltiin EU:n lainsäädäntöaloitteen kannalla. Vastaajat toivat esiin kansallisten sääntelykehysten tiettyjä näkökohtia (esim. likviditeetti) ja olivat kaiken kaikkiaan yhdenmukaistamisen kannalla, kunhan hyvin toimivia kansallisia järjestelmiä ei vaaranneta.

Pankki-, maksu- ja vakuutusasioita käsittelevän asiantuntijaryhmän ensimmäisessä kokouksessa (9. kesäkuuta 2017) suurin osa jäsenvaltioista kannatti EPV:n vuoden 2016 suosituksiin perustuvaa katettujen joukkolainojen EU-kehystä edellyttäen, että se on periaatelähtöinen. Toisessa kokouksessa (28. syyskuuta 2017) teemasta keskusteltiin seikkaperäisemmin, ja yleensä ottaen jäsenvaltiot asettuivat edelleen periaatelähtöisen toimintamallin taakse. Jäsenvaltiot toivat esiin samanlaisia näkökantoja rahoituspalvelukomitean kokouksessa heinäkuussa 2017.

Ehdotuksen taustalla on myös muita sidosryhmien ja EU:n toimielinten kanssa pidettyjä kokouksia. Yleensä sidosryhmät olivat (oman tilanteensa kannalta tärkeintä näkökohtaa painottaen) sillä kannalla, että nykyisen kehyksen muutostarve on pyrittävä ratkaisemaan niin, että vakavaraisuuskysymykset käsitellään aiheuttamatta häiriötä hyvin toimiville kansallisille järjestelmille. Katettujen joukkolainojen etuuskohteluun kytkeytyvät vakavaraisuuskysymykset nousivat vahvasti esiin lähinnä pankki-, maksu- ja vakuutusasioita käsittelevän asiantuntijaryhmän, EPV:n ja Euroopan keskuspankin kannanotoissa ja jossain määrin myös kannanotoissa, joita saatiin luottoluokituslaitoksilta sekä sellaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta, joissa on pitkälle kehittyneet katettujen joukkolainojen markkinat. Hyvin toimiviin kansallisiin markkinoihin painottuvia kannanottoja puolestaan saatiin pääasiassa liikkeeseenlaskijoilta ja sijoittajilta sekä sellaisista jäsenvaltioista, joissa on pitkälle kehittyneet katettujen joukkolainojen markkinat.

Myös Euroopan parlamentti oli EU-toimien kannalla ja kehotti luomaan katettuja joukkolainoja koskevan Euroopan laajuisen lainsäädäntökehyksen.⁸

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

EPV julkaisi 1. heinäkuuta 2014 raportin⁹ parhaista käytännöistä, joiden avulla on tarkoitus luoda unionin laajuiset luotettavat ja johdonmukaiset puitteet katetuille joukkolainoille. Raportti oli vastaus Euroopan järjestelmäriskikomitean joulukuussa 2012 antamaan

⁷ Julkisen kuulemisen tulokset löytyvät täältä: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/covered-bonds/index_en.htm

⁸ Päätöslauselma 4. heinäkuuta 2017 katettuja joukkolainoja koskevan Euroopan laajuisen kehyksen luomisesta (2017/2005(INI)).

⁹ *Report on EU covered bond frameworks and capital treatment*, Euroopan pankkiviranomainen (2014).

suositukseen luottolaitosten rahoituksesta¹⁰. Raportti sisältää myös EPV:n lausunnon katettujen joukkolainojen nykyisen vakavaraisuuskohtelun riittävydestä. Komissio pyysi lausuntoa joulukuussa 2013 vakavaraisuusasetuksen 503 artiklan nojalla.¹¹

EJRK suosittelee seuranta-toimeksi, että EPV seuraa katettujen joukkolainojen markkinoiden toimivuutta suhteessa yksilöimiinsä hyviin käytäntöihin. Lisäksi EJRK pyysi EPV:tä suosittelemaan tarvittaessa jatkotoimenpiteitä.

Vastauksena pyyntöön EPV antoi joulukuussa 2016 raportin *Report on covered bonds — recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU*. Raportti sisältää perusteellisen analyysin siitä, miten katettuja joukkolainoja koskeva sääntely on kehittynyt eri jäsenvaltioissa. Analyysissä tarkastellaan ennen kaikkea sitä, missä määrin sääntely vastaa edellisessä raportissa yksilöityjä parhaita käytäntöjä. Analyysin tulosten perusteella EPV vaati lainsäädäntötoimia katettujen joukkolainojen yhdenmukaistamiseksi unionin tasolla.

Tämä ehdotus perustuu EPV:n analyysiin ja lausuntoon. Niistä poiketaan vain harvoissa tapauksissa, joita ovat esimerkiksi katepooliin kuuluvista johdannaisista annettavien tietojen yksityiskohtaisuus, katepoolin valvojaa koskeva valinnaisuus sekä ylivakuuden taso.

Elokuussa 2016 komissio tilasi ICF:ltä selvityksen¹² katettujen joukkolainojen markkinoiden kehityksestä sekä mahdollisten EU:n toimien kustannuksista ja hyödyistä. Toukokuussa 2017 julkaistu selvitys sisältää kartoituksen EPV:n suositusten mahdollisista hyödyistä ja kustannuksista. Selvityksessä todetaan, että lainsäädäntöaloitteen mahdolliset hyödyt ovat suurempia kuin mahdolliset kustannukset ja että lainsäädäntötoimi on aiheellista toteuttaa.

Baselin pankkivalvontakomitea (BCBS) sai joulukuussa 2017 päätökseen loput kriisinjälkeiset sääntelyuudistukset, jotka kuuluvat pankkien kansainväliseen Basel III -sääntelykehikseen¹³. Uudistusten yhteydessä BCBS tarkisti luottoriskin standardimenetelmää lisäämällä siihen muun muassa uusia standardeja, jotka koskevat katettuihin joukkolainoihin liittyviä vastuita. Uusissa kansainvälisissä standardeissa käytetään ensimmäistä kertaa lähes samoja menettelyjä kuin EU:n vakavaraisuusasetuksessa, jonka mukaan katettuihin joukkolainoihin liittyviin vastuisiin voidaan tietyillä edellytyksillä soveltaa pienempiä riskipainoja. Toisin sanoen kansainvälisesti tunnustetaan, että katettujen joukkolainojen kohtelu EU:ssa on vakavaraisuusmielessä toimiva ja kyseisen instrumentin ominaispiirteiden kannalta perusteltu ratkaisu.

• Vaikutustenarviointi

Tähän ehdotukseen liittyvä vaikutustenarviointi toimitettiin sääntelyntarkastelulautakunnan käsiteltäväksi 6. lokakuuta 2017 ja hyväksyttiin kyseisessä lautakunnassa 17. marraskuuta 2017.¹⁴

Sääntelyntarkastelulautakunta kehui vaikutustenarvioinnin kattavaa ja hyvin jäsenneiltyä sisältöä ja totesi, että arvioinnissa sovelletaan järjestelmällistä toimintalogiikkaa ja esitetään

¹⁰ Euroopan järjestelmäriskikomitean suositus, annettu 20 päivänä joulukuuta 2012, luottolaitosten rahoituksesta (EJRK/2012/2) (EUVL C 119, 25.4.2013, s. 1).

¹¹ EPV:lle osoitettu katettujen joukkolainojen pääomavaatimuksia koskeva neuvontapyyntö, viite: Ares(2013) 3780921 (20.12.2013).

¹² *Covered bonds in the European Union: harmonisation of legal frameworks and market behaviours*, ICF (2017).

¹³ *Basel III: finalising post-crisis reforms*, Baselin pankkivalvontakomitea (7.12.2017).

¹⁴ SWD(2018) 51 ja SWD(2018) 50.

runsaasti numerotietoja tulosten tueksi. Lautakunta suositteli seuraavia vähäisiä parannuksia raporttiin:

- a) syyt, joiden vuoksi 29:tä järjestelmää ei pidetä suositeltavana; ja
- b) selkeämmät tiedot vähimmäistason yhdenmukaistamisen keskeisistä näkökohdista ja siitä, poikkeavatko ne EPV:n lausunnosta (ja millä tavalla) (tätä varten on lisätty liite 6).

Vaikutustenarviointia on muutettu vastaavasti, ja siinä on otettu huomioon myös sääntelyntarkastelulautakunnan muut ehdotukset:

- i) yksityiskohtaisempi selostus eurooppalaisesta vakuudellisesta velkasitoumuksesta;
- ii) yksityiskohtaisempi selonteko katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun tuomista hyödyistä;
- iii) tarkempi analyysi sääntelyn yhdenmukaistamisen vaikutuksista katetuilla joukkolainoilla käytävään rajat ylittävään kauppaan (liikkeeseenlasku, sijoittaminen);
- iv) hylätty vaihtoehto, joka rajoittuisi katettujen joukkolainojen vakavaraisuuskohtelun mukauttamiseen;
- v) perusteellisempi selvitys ”pass-through”-vaikutuksesta, jota on käsitelty rahoitusalan kirjallisuudessa; ja
- vi) taulukko, joka osoittaa yhteydet seurantatoiminnan ja tavoitehyötyjen välillä.

Komissio tarkasteli useita vaihtoehtoisia toimenpiteitä, joilla kehitetään katettujen joukkolainojen markkinoita ja reagoidaan vakavaraisuuskysymyksiin. Vaihtoehdot eroavat yhdenmukaistamisasteeltaan niin, että toisena ääripäänä on vaihtoehto, johon ei sisälly sääntelyä, ja toisena täysi yhdenmukaistaminen:

- perusskenaario: ei mitään;
- vaihtoehto 1: vaihtoehto, johon ei sisälly sääntelyä;
- vaihtoehto 2: vähimmäistason yhdenmukaistaminen kansallisten järjestelmien pohjalta;
- vaihtoehto 3: täysi yhdenmukaistaminen, jossa korvataan kansalliset järjestelmät; ja
- vaihtoehto 4: 29. järjestelmä kansallisten järjestelmien rinnalle.

Vaihtoehtoa 1 (johon ei sisälly sääntelyä) pidettiin tavoitteiden saavuttamisen kannalta tehottomana, sillä ei ole takeita siitä, että jäsenvaltiot noudattaisivat parhaita käytäntöjä. Vaihtoehdossa 3 (täysi yhdenmukaistaminen) tavoitteet todennäköisesti saavutettaisiin, mutta nykyisillä hyvin toimivilla markkinoilla saattaisi ilmetä häiriöitä. Vaihtoehdon 4 (29. järjestelmä eli täysin integroitu ja vapaaehtoisuuteen perustuva järjestelmä, jota liikkeeseenlaskijat voivat käyttää katettuja joukkolainoja koskevan kansallisen lainsäädännön vaihtoehtona ja joka ei edellytä muutoksia nykyiseen kansalliseen lainsäädäntöön) vaikuttavuus riippuu siitä, otetaanko vaihtoehto käyttöön toimialalla. Kuulemistulokset viittaavat siihen, että vaihtoehdon käyttöönotto on epätodennäköistä, mikä heikentäisi mahdollisuuksia saavuttaa asetetut tavoitteet. Rinnakkainen järjestelmä aiheuttaisi myös hajanaisuutta ja päällekkäisiä kustannuksia.

Parhaaksi vaihtoehdoksi katsottiin vaihtoehto 2 (vähimmäistason yhdenmukaistaminen kansallisten järjestelmien pohjalta). Sen lähtökohtina ovat EPV:n vuoden 2016 raportissa esitetyt suositukset lukuun ottamatta tiettyjä vähäisiä poikkeamia (esim. jotkin säännökset eivät ole yhtä yksityiskohtaisia kuin mainitussa raportissa kaavaillut; näin haluttiin

sidosryhmien voimakkaiden vaatimusten vuoksi jättää enemmän mahdollisuuksia hyvin toimivien kansallisten järjestelmien suojelemiseen). Poikkeamat eivät koske katettujen joukkolainojen keskeisiä rakenteellisia tekijöitä eivätkä katettujen joukkolainojen valvontaa. Parhaaksi arvioidussa vaihtoehdossa pystytään saavuttamaan useimmat aloitteen tavoitteet kohtuullisin kustannuksin. Vaihtoehto on myös tarpeeksi joustava, jotta jäsenvaltioiden erityispiirteet voidaan ottaa huomioon tinkimättä yhdenmukaisuudesta, jota unionin laajuinen johdonmukainen toiminta edellyttää. Valittu vaihtoehto on tavoitteiden saavuttamisen kannalta todennäköisesti kaikkein toimivin. Toisaalta se on myös tehokas toimintamalli, jonka avulla voidaan minimoida häiriöt ja siirtymäkustannukset. Sääntelyn kannalta se on varsin haasteellinen, joskin se on saanut eniten kannatusta sidosryhmiltä.

Vaihtoehdon toteuttaminen vauhdittaa katettujen joukkolainojen markkinoiden kehittymistä maissa, joista sellaiset puuttuvat tai joita leimaa markkinoiden kehittymättömyys. Se myös pienentää liikkeeseenlaskijoiden rahoituskustannuksia, monipuolistaa sijoittajapohjaa, helpottaa sijoitusten tekoa yli rajojen ja houkuttelee EU:n ulkopuolisia sijoittajia. Kaiken kaikkiaan se pienentää lainakustannuksia.

Vaihtoehdossa otetaan huomioon vakavaraisuuskysymykset, myös markkinainnovaatioihin liittyvät kysymykset. Vakavaraisuushyödyn saaminen turvataan sovittamalla keskenään yhteen tuotteen rakenteelliset ominaisuudet ja unionin laajuinen etuoikeutettu vakavaraisuuskohtelu. Vaihtoehto parantaa sijoittajansuojaa. Lisäksi vaihtoehto vähentää sille ominaisten lisävakausjärjestelyjen ansiosta kustannuksia, joita asianmukaista huolellisuutta koskevat tehtävät aiheuttavat sijoittajille.

On odotettavissa, että parhaaksi arvioitu vaihtoehto lisää liikkeeseenlaskijoille koituvia kertaluonteisia ja juoksevia välittömiä hallintokustannuksia alhaisen kustannustason lainkäyttöalueilla (ks. vaikutustenarviointi). Myös valvojien kustannukset lisääntyvät. Toisaalta liikkeeseenlaskijoille koituisi hyötyä pienenevien rahoituskustannusten myötä ja kansalaisille pienempien lainakustannusten myötä. Sijoittajien kustannukset eivät nousisi ottaen huomioon asianmukaista huolellisuutta koskevista tehtävistä aiheutuvien kustannusten pieneneminen.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Katettuja joukkolainoja koskevan toimenpidepaketin, ja etenkin tämän direktiivin, tavoitteena on yhdenmukaistaa tiettyä osa-aluetta, jota nykyisin säännellään lähinnä kansallisella tasolla. Direktiivissä säädetty yhdenmukaistamisen vähimmäistaso merkitsee yksinkertaistamista, sillä sen ansiosta kansallisten järjestelmien keskeiset osatekijät saadaan lähtökohtaisesti vastaamaan toisiaan.

- **Perusoikeudet**

EU on sitoutunut edistämään korkeatasoista perusoikeuksien suojelua. Tällä ehdotuksella ei todennäköisesti ole suoraa vaikutusta perusoikeuksiin, sellaisina kuin ne luetellaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Komission on määrä toteuttaa direktiivin arviointi tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa viimeistään viiden vuoden kuluttua direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetetusta määräajasta ja raportoida tärkeimmistä havainnoistaan Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle. Arviointi on määrä toteuttaa komission paremman sääntelyn suuntaviivojen mukaisesti.

Jäsenvaltiot valvovat direktiivin soveltamista säännöllisesti tiettyjen indikaattoreiden perusteella (esim. liikkeeseenlaskijan tyyppi, lupien lukumäärä, hyväksyttyjen omaisuuserien tyyppi, ylivakuuden taso ja liikkeeseenlasku, johon liittyy jatkettavissa olevia maturiteettirakenteita).

• Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

Direktiivissä määritellään, että katetut joukkolainat ovat luottolaitosten liikkeeseen laskemia velkasitoumuksia, joiden vakuutena on erillään pidettävä pooli, jonka varoja joukkolainojen haltijoilla on etuoikeutettuina velkojina mahdollisuus käyttää suoraan. Katetut joukkolainat ovat yleensä luottolaitosten liikkeeseen laskemia. Ehdotetussa direktiivissä jatketaan tätä perinteistä linjausta ja säädetään, että ainoastaan luottolaitokset saavat laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja. Tämä on sopusoinnussa instrumentin luonteen kanssa, sillä katettujen joukkolainojen tarkoituksena on tarjota rahoitusta luototusta varten, ja suuressa mittakaavassa tapahtuva luottojen myöntäminen kuuluu luottolaitosten liiketoimintaan. Lisäksi luottolaitoksilla on tarvittavat tiedot ja valmiudet hallinnoida luottoriskiä katepooliin kuuluvien luottojen osalta, ja luottolaitoksiin sovelletaan vankkoja pääomavaatimuksia, jotka osaltaan edistävät sijoittajansuojaa kaksinkertaisen takautumisoikeuden järjestelmän mukaisesti.

Tämän direktiivin vaatimukset täyttävät liikkeeseenlaskijat saavat käyttää eurooppalainen katettu joukkolaina -merkkiä. Merkkiä on mahdollista käyttää erityisten kansallisten merkkin rinnalla.

Katettujen joukkolainojen rakenteelliset tekijät

Tämä jakso sisältää rakenteelliset vaatimukset, jotka on jäsennelty tarkemmin kuin yhteissijoitusyrityksiä koskevassa direktiivissä. Vaatimusten myötä halutaan parantaa EU:n katettujen joukkolainojen laatua. Tässä tarkempi erittely:

- kahdenkertaisen takautumisoikeuden järjestelmän ansiosta sijoittajilla on mahdollisuus esittää vaade, joka kohdistuu sekä katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijaan että katepooliin kuuluviin omaisuuseriin;
- konkurssioikeudellinen erillisyys tarkoittaa sitä, että katettujen joukkolainojen maturiteettia ei voida automaattisesti lyhentää liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun yhteydessä. On tärkeää varmistaa, että sijoittajille maksetaan takaisin sopimuksenmukaisen aikataulun mukaisesti maksukyvyttömyystapahtumienkin yhteydessä. Konkurssioikeudellinen erillisyys kytkeytyy suoraan kaksinkertaisen takautumisoikeuden järjestelmään, ja se on katettuja joukkolainoja koskevan kehityksen keskeinen tekijä;

- direktiivi sisältää säännöksiä, joilla varmistetaan katepoolin laatu, varsinkin edellyttämällä, että vakuutena käytetään ainoastaan korkealaatuisia omaisuuseriä. Direktiivissä on säännöksiä, jotka koskevat katteena olevien omaisuuserien erottelua ja sijaintia sekä omaisuuserien yhdenmukaisuutta. Niillä varmistetaan, että EU:n ulkopuolella sijaitsevat omaisuuserät ovat laadultaan samanlaisia kuin EU:ssa sijaitsevat ja että johdannaissopimuksia käytetään ainoastaan katepooliin liittyviltä riskeiltä suojautumiseen. Lisäksi niillä säännellään katepoolin valvojan toimintaa. Katettuihin joukkolainoihin liittyvien velkojen katteena on oltava jatkuvasti asiaankuuluvia omaisuuseriä;
- katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijat ovat yleensä suuria pankkeja, joten tällaisten joukkolainojen hyödyt ovat usein pienten laitosten ulottumattomissa. Direktiivissä sallitaan tietyn edellytyksin, että useat luottolaitokset kokoavat katteena olevia omaisuuseriä. Tarkoituksena on yleistää liikkeeseenlaskua myös pienten laitosten keskuudessa ja antaa niille mahdollisuus katettuihin joukkolainoihin perustuvaan varainhankintaan;
- katettujen joukkolainojen markkinakehitys on tuonut mukanaan uusia likviditeettirakenteita, joiden avulla voidaan käsitellä likviditeetti- ja maturiteettieroja. Maturiteetin jatkamismahdollisuuden sisältävien katettujen joukkolainojen käyttö on lisääntynyt, ja tällaiset rakenteet vähentävät maksukyvyttömyysriskiä. Siksi direktiivissä säännellään näitä rakenteita, etteivät ne ole liian monimutkaisia tai läpinäkymättömiä ja etteivät ne muuta katettujen joukkolainojen rakenteellisia ominaisuuksia ja lisää sijoittajiin kohdistuvia riskejä;
- likviditeettiriskin pienentämiseksi direktiivissä vahvistetaan vaatimukset, jotka koskevat katepoolin maksuvalmiuspuskuria. Niillä täydennetään muissa EU-säädöksissä asetettuja vakavaraisuusvalvontaan liittyviä maksuvalmiusvaatimuksia;
- direktiivi sisältää myös suuntaviivat, jotka koskevat jäsenvaltioiden mahdollisuutta vaatia katepoolin valvojan nimittämistä. Katepoolin valvojan olemassaolo ei saa rajoittaa toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuksia suorittaa tässä direktiivissä säädettyä julkista valvontaa; ja
- direktiivin sisältämät läpinäkyvyysvaatimukset perustuvat kansallisten lainsäätäjien ja markkinatoimijoiden aloitteisiin, jotka koskevat tietojen ilmoittamista katettujen joukkolainojen sijoittajille. Vaatimusten avulla varmistetaan tietojen yhdenmukainen ilmoittaminen ja annetaan sijoittajille mahdollisuus arvioida katettujen joukkolainojen riskiä.

Katettujen joukkolainojen julkinen valvonta

Katettujen joukkolainojen julkinen valvonta on katettuja joukkolainoja koskevien kehysten keskeinen tekijä monissa jäsenvaltioissa. Valvonnan tarkoituksena on suojata sijoittajia. Ehdotetulla direktiivillä yhdenmukaistetaan valvonnan osa-alueita ja täsmennetään valvontaa suorittavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävät ja vastuualueet. Ottaen huomioon direktiivin soveltamisala ja se, että katettujen joukkolainojen valvonta on tuotevalvontaa, joka ei kuulu esimerkiksi vakavaraisuutta koskevan yleisen valvonnan piiriin, jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus nimittää useita eri toimivaltaisia viranomaisia. Direktiivissä edellytetään, että toimivaltaiset viranomaiset tekevät tällaisissa tapauksissa tiivistä yhteistyötä keskenään.

Direktiivin noudattamisen varmistamiseksi edellytetään, että jäsenvaltiot säätävät hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä, jotka ovat tehokkaita,

oikeasuhteisia ja varoittavia, ja että toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat niiden täytäntöönpanosta. Seuraamuksiin ja toimenpiteisiin sovelletaan perusvaatimuksia, jotka koskevat niiden kohteita, niiden soveltamisessa huomioon otettavia kriteereitä, julkistamista, seuraamusten määräämistä koskevia keskeisiä valtuuksia sekä seuraamusten tasoa.

Merkintä

Katettujen joukkolainojen markkinoinnissa käytetään unionissa usein kansallisia nimiä ja merkkejä. Tämän direktiivin mukaan luottolaitokset voivat käyttää eurooppalainen katettu joukkolaina -merkkiä, kun ne laskevat liikkeeseen katettuja joukkolainoja. Merkin käytön ansiosta sijoittajien on helpompi arvioida katettujen joukkolainojen laatua. Käytön olisi kuitenkin oltava valinnaista, ja jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus käyttää eurooppalainen katettu joukkolaina -merkin rinnalla edelleen omia kansallisia nimiään ja merkintäpuutteitaan, kunhan nämä ovat direktiivin vaatimusten mukaiset.

Yhteys kriisinratkaisukehykseen

Ehdotetulla direktiivillä ei ole tarkoitus yhdenmukaistaa kansallisia maksukyvyttömyysjärjestelyjä eikä muuttaa katettujen joukkolainojen käsittelyä direktiivin 2014/59/EU¹⁵ (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi) mukaisessa kriisinratkaisussa. Siinä pikemminkin vahvistetaan yleiset periaatteet, jotka koskevat katettujen joukkolainojen ohjelmien hallinnointia liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyys- tai kriisinratkaisutapauksessa. Kun kyseessä on luottolaitoksen kriisinratkaisu, kriisinratkaisuviranomaisella on pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä säädetty mahdollisuus valvoa laitosta varsinkin hallinnoimalla ja luovuttamalla sen varoja ja omaisuutta, mukaan lukien laitoksen katettujen joukkolainojen ohjelma. Näitä tehtäviä voi hoitaa suoraan kriisinratkaisuviranomainen tai välillisesti erityisjohtaja tai muu kriisinratkaisuviranomaisen nimittämä henkilö. Direktiivillä ei muuteta pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin mukaista katettujen joukkolainojen käsittelyä. Katetut joukkolainat rajataan viimeksi mainitussa direktiivissä velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle katepoolin vakuuden tasoon asti (ks. pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta). Katepooliin sisältyviä johdannaissopimuksia käytetään myös vakuutena, eikä niitä voida päättää liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun yhteydessä. Näin varmistetaan, että katepooli säilyy koskemattomana ja että sitä pidetään erillään ja riittävästi rahoitettuna. Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi sisältää myös suoja-toimia, joilla estetään toisiinsa liittyvien velkojen, oikeuksien ja sopimusten pilkkominen. Siinä rajoitetaan tällaisia käytäntöjä niin, että ne koskevat saman vastapuolen kanssa tehtyjä sopimuksia, jotka on katettu vakuusjärjestelyin, mukaan lukien katetut joukkolainat. Kun suoja-toimea sovelletaan, kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava velvollisuus siirtää kaikki suojattuun järjestelyyn kuuluvat toisiinsa liittyvät sopimukset tai jätettävä ne kaikki osaksi jäljelle jäävään lähellä kaatumista olevaan laitokseen.

Kolmansiin maihin sovellettava järjestely

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

Unionin nykylain säädäntöön ei sisälly kolmansien maihin sovellettavaa yleistä järjestelyä, joka koskee katettuja joukkolainoja. Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61¹⁶ (maksuvalmiusvaatimusta koskeva delegoitu asetukset) mukaan tietyt vastaavuussäännöt täytettäviin ulkomaisiin katettuihin joukkolainoihin on kuitenkin mahdollista soveltaa etuoikeutettua kohtelua maksuvalmiuspuskurin määrittämisen yhteydessä. Vastaavuusjärjestelyn soveltamisala on kuitenkin hyvin suppea, sillä se koskee vain pientä osaa laskettavasta maksuvalmiuspuskurista.

Ehdotetussa direktiivissä säädetään, että komissio arvioi tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa, onko tarpeen tai asianmukaista ottaa käyttöön yleinen vastaavuusjärjestely katettujen joukkolainojen kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoita ja sijoittajia varten.

Muutokset muihin direktiiveihin

Ehdotetussa direktiivissä korvataan yhteissijoitusyrityksiä koskevan direktiivin 52 artiklan 4 kohdassa oleva katettujen joukkolainojen määritelmä niin, että uudesta direktiivistä tulee kaiken katettuja joukkolainoja koskevan EU-lainsäädännön lähtökohta. Yhteissijoitusyrityksiä koskevassa direktiivissä oleva määritelmä olisi näin ollen poistettava ja korvattava viittauksella tämän direktiivin määritelmään. Myös muissa direktiiveissä olevat viittaukset yhteissijoitusyrityksiä koskevassa direktiivissä olevaan määritelmään olisi korvattava viittauksella tähän direktiiviin.

¹⁶ Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivin 2009/65/EY ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 ja 114 artiklan,
ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,
sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,
ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,
ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,
noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,
sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY³ 52 artiklan 4 kohdassa säädetään hyvin yleisistä vaatimuksista, jotka koskevat katettujen joukkolainojen rakenteellisia osia. Nämä vaatimukset rajoittuvat siihen, että katettujen joukkolainojen on oltava sellaisen luottolaitoksen liikkeeseen laskemia, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa ja johon sovelletaan erityistä julkista valvontaa sekä kaksinkertaisen takautumisoikeuden järjestelmää. Katettuja joukkolainoja koskevissa kansallisissa kehyksissä käsitellään näitä kysymyksiä ja säännellään niitä paljon yksityiskohtaisemmin. Kansallisiin kehyksiin sisältyy myös muita rakenteellisia säännöksiä, erityisesti säännöt, jotka koskevat katepoolin koostumusta, omaisuuserien hyväksyttävyyssuhteita, mahdollisuus koota omaisuuseriä, avoimuutta ja raportointia koskevia velvoitteita sekä likviditeettiriskin vähentämistä koskevia sääntöjä. Myös jäsenvaltioiden lähestymistavat sääntelyyn eroavat toisistaan. Useissa jäsenvaltioissa ei ole katettuja joukkolainoja koskevia kansallisia kehyksiä. Tämän seurauksena unionissa liikkeeseen laskettuja katettuja joukkolainoja koskevat keskeiset rakenteelliset tekijät eivät vielä sisälly unionin lainsäädäntöön.

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁴ 129 artiklassa asetetaan lisäedellytyksiä direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin edellytyksiin nähden etuoikeutetun vakavaraisuuskohtelun aikaansaamiseksi sellaisten pääomavaatimusten osalta, joiden perusteella luottolaitokset voivat katettuihin joukkolainoihin sijoittaessaan pitää hallussaan vähemmän pääomaa kuin muihin omaisuuseriin sijoittaessaan. Nämä lisävaatimukset lisäävät katettujen joukkolainojen yhdenmukaistamista unionissa, mutta erityisesti niillä on tarkoitus määritellä edellytykset, joiden täyttyessä tällainen etuuskohtelu voidaan myöntää katettujen joukkolainojen sijoittajille, eikä niitä sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 ulkopuolella.
- (3) Myös muissa unionin oikeuden säädöksissä, kuten komission delegoitu asetus (EU) 2015/61⁵, komission delegoitu asetus (EU) 2015/35⁶ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU⁷, viitataan direktiivissä 2009/65/EY esitettyyn määritelmään sellaisten katettujen joukkolainojen tunnistamiseksi, jotka voivat hyötyä kyseisissä säädöksissä katettujen joukkolainojen sijoittajille säädetystä etuuskohtelusta. Näiden säädösten sanamuoto kuitenkin vaihtelee niiden tarkoituksen ja aiheen mukaan, eikä termiä ”joukkolainat” [”joukkovelkakirjalainat”] käytetä johdonmukaisesti.
- (4) Katettujen joukkolainojen kohtelua voidaan kaiken kaikkiaan pitää yhdenmukaistettuna katettuihin joukkolainoihin sijoittamisen edellytysten osalta. Katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun edellytyksiä unionissa ei kuitenkaan ole yhdenmukaistettu, ja tällä on useita seurauksia. Etuuskohtelu myönnetään ensinnäkin yhtäläisesti instrumenteille, joiden luonne sekä riskin ja sijoittajansuojan taso voivat vaihdella. Toiseksi erilaisten kansallisten kehysten olemassaolo tai niiden puuttuminen luo esteitä, jotka haittaavat sellaisten todellisten yhdentyneiden sisämarkkinoiden kehittämistä katetuille joukkolainoille, jotka perustuvat yhteisesti sovittuun asianmukaisen sijoittajansuojan varmistavaan määritelmään. Kolmanneksi säädettyjen suojatoimien väliset erot kansallisissa säännöissä voivat aiheuttaa rahoitusvakautta koskevan riskin, jos sijoittajansuojan tasoltaan erilaisia katettuja joukkolainoja voidaan ostaa sellaisinaan koko unionissa ja ne voivat hyötyä asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja muun unionin lainsäädännön mukaisesta suotuisammasta vakavaraisuuskohtelusta.
- (5) Sen vuoksi on tarpeen yhdenmukaistaa kansallisia järjestelmiä, jotta voidaan varmistaa hyvin toimivien katettujen joukkolainojen markkinoiden sujuva ja jatkuva kehitys unionissa ja rajoittaa rahoitusvakauteen kohdistuvia mahdollisia riskejä ja sen haavoittuvuutta. Tällä periaatelähtöisellä yhdenmukaistamisella luodaan yhteinen lähtökohta kaikkien katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskemiselle unionissa.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁵ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

⁶ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/35, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä (Solvenssi II) (EUVL L 12, 17.1.2015, s. 1).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

Yhdenmukaistaminen edellyttää, että kaikki jäsenvaltiot luovat kehykset katetuille joukkolainoille, mikä helpottaisi myös katettujen joukkolainojen markkinoiden kehittymistä niissä jäsenvaltioissa, joissa niitä ei tällä hetkellä ole. Tällaiset markkinat tarjoaisivat vakaan rahoituslähteen luottolaitoksille, joilla olisi tällä perusteella paremmat mahdollisuudet tarjota edullisia kiinnitysluottoja kuluttajille ja yrityksille, ja ne asettaisivat sijoittajien saataville turvallisempia sijoituskohteita.

- (6) Euroopan järjestelmäriskikomitea, jäljempänä 'EJRK', antoi suosituksen⁸, jossa kehoitetaan kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ja Euroopan pankkiviranomaista, jäljempänä 'EPV', määrittämään katettuja joukkolainoja koskevia parhaita käytäntöjä ja edistämään kansallisten säädöskehysten yhdenmukaistamista. Se suosittelee myös, että EPV koordinoi kansallisten valvontaviranomaisten toteuttamia toimia, jotka liittyvät erityisesti katepoolien laatuun ja erotteluun, katettujen joukkolainojen konkurssioikeudelliseen erillisyyteen, katepooleihin vaikuttaviin varoja ja velkoja koskeviin riskeihin sekä katepoolien koostumuksesta ilmoittamiseen. Suosituksessa kehoitetaan lisäksi EPV:tä seuraamaan katettujen joukkolainojen markkinoiden toimivuutta kahden vuoden ajan suhteessa EPV:n määrittelemiін parhaisiin käytäntöihin. Tarkoituksena on arvioida lainsäädäntötoimien tarvetta ja raportoida tällaisesta tarpeesta EJRK:lle ja komissiolle.
- (7) Komissio esitti EPV:lle lausuntopyynnön asetuksen (EU) N:o 575/2013 503 artiklan 1 kohdan mukaisesti joulukuussa 2013.
- (8) EPV antoi 1 päivänä heinäkuuta 2014 kertomuksen 20 päivänä joulukuuta 2012 annetun EJRK:n suosituksen ja komission joulukuussa 2013 esittämän lausuntopyynnön perusteella⁹. Kertomuksessa suositellaan, että katettuja joukkolainoja koskevia kansallisia lakeja, asetuksia ja valvontasäännöksiä lähennetään entistä enemmän, jotta voidaan edelleen tukea unionissa katettuihin joukkolainoihin sovellettavan yhden edullisemmän riskipainokohtelun soveltamista.
- (9) EJRK:n ehdotuksen mukaisesti EPV seurasi katettujen joukkolainojen markkinoiden toimivuutta suhteessa suosituksessa esitettyihin parhaisiin käytäntöihin kahden vuoden ajan. Tämän perusteella EPV toimitti EJRK:lle, neuvostolle ja komissiolle 20 päivänä joulukuuta 2016 toisen katettuja joukkolainoja koskevan kertomuksen¹⁰. Kertomuksessa todettiin, että yhdenmukaistamista olisi jatkettava, jotta katettujen joukkolainojen määritelmät ja sääntely unionissa olisivat johdonmukaisempia. Kertomuksessa todettiin lisäksi, että yhdenmukaistamisen olisi perustuttava tiettyjen jäsenvaltioiden nykyisiin hyvin toimiviin markkinoihin.
- (10) Katetut joukkolainat ovat yleensä luottolaitosten liikkeeseen laskemia. Katettujen joukkolainojen tarkoituksena on tarjota rahoitusta luototusta varten, ja suuressa mittakaavassa tapahtuva luottojen myöntäminen on yksi luottolaitosten ydintoiminnoista. Näin ollen unionin lainsäädännössä, jonka mukaan katettuihin joukkolainoihin voidaan soveltaa etuuskohtelua, edellytetään, että luottolaitokset laskevat ne liikkeeseen.
- (11) Varaamalla katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku luottolaitoksille varmistetaan, että liikkeeseenlaskijalla on tarvittavat tiedot hallinnoidakseen katepooliin kuuluiin lainoihin liittyvää luottoriskiä. Sillä varmistetaan myös, että liikkeeseenlaskijaan

⁸ Euroopan järjestelmäriskikomitean suositus, annettu 20 päivänä joulukuuta 2012, luottolaitosten rahoituksesta (EJRK/2012/2) (EUVL C 119, 25.4.2013, s. 1).

⁹ *Report on EU covered bond frameworks and capital treatment*, Euroopan pankkiviranomainen (2014).

¹⁰ *Report on covered bonds — recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU*, Euroopan pankkiviranomainen (2016), EBA-Op-2016-23.

sovelletaan pääomavaatimuksia, ja näin tuetaan sijoittajansuojaa kaksinkertaisen takautumisoikeuden järjestelmällä, jonka avulla sijoittaja voi kohdistaa vaateensa sekä katetun joukkolainan liikkeeseenlaskijaan että katepoolin varoihin. Näin ollen rajoittamalla katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku luottolaitoksiin varmistetaan, että katetut joukkolainat säilyvät turvallisena ja tehokkaana rahoitusvälineenä, mikä edistää sijoittajansuojaa ja rahoitusvakautta, jotka ovat yleisen edun mukaisia tärkeitä poliittisia tavoitteita. Se vastaisi myös hyvin toimivia kansallisia markkinoita, jotka antavat vain luottolaitoksille mahdollisuuden laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja.

- (12) Sen vuoksi on aiheellista, että ainoastaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritellyt luottolaitokset voivat laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja unionin lainsäädännön mukaisesti. Tämän direktiivin päätarkoituksena on säännellä edellytyksiä, joilla kyseiset luottolaitokset voivat laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja rahoitusvälineinä. Direktiivissä vahvistetaan luottolaitoksiin kohdistuvat tuotevaatimukset ja erityinen tuotevalvonta korkeatasoisen sijoittajansuojan varmistamiseksi.
- (13) Kaksinkertaisen takautumisoikeuden järjestelmä on keskeinen käsite ja monien voimassa olevien katettujen joukkolainojen kansallisten kehysten osa, ja se on myös direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen katettujen joukkovelkakirjalainojen keskeinen osa. Tämän vuoksi käsite on tarpeen täsmentää sen varmistamiseksi, että sijoittajat kaikkialla unionissa voivat kohdistaa vaateensa sekä katetun joukkolainan liikkeeseenlaskijaan että katepoolissa oleviin varoihin yhdenmukaisin edellytyksin.
- (14) Konkurssioikeudellinen erillisyyden olisi myös oltava katettujen joukkolainojen olennainen tekijä sen varmistamiseksi, että katettujen joukkolainojen sijoittajille maksetaan sijoitus takaisin joukkolainan erääntyessä. Takaisinmaksun automaattinen aikaistuminen liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyystilanteessa voi häiritä katettuihin joukkolainoihin sijoittaneiden etusijajärjestystä, ja sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että katettujen joukkolainojen sijoittajille maksetaan sijoitus takaisin sovitun aikataulun mukaisesti ja myös maksukyvyttömyystapauksessa. Konkurssioikeudellinen erillisuus kytkeytyy sen mukaisesti suoraan kaksinkertaisen takautumisoikeuden järjestelmään, ja siksi sen olisi myös oltava katettuja joukkolainoja koskevan kehyksen keskeinen tekijä.
- (15) Olemassa olevissa kansallisissa katettujen joukkolainojen kehyksissä on myös se keskeinen tekijä, että vakuutena olevien omaisuuserien laadun olisi oltava erittäin hyvä, jotta varmistetaan katepoolin kestävyys. Korkealaatuisiin omaisuuseriin liittyy erityispiirteitä, joiden ansiosta niillä voidaan kattaa katettuihin joukkolainoihin liittyviä vaateita. Sen vuoksi on aiheellista määrittää yleiset laatuakohdat, joita omaisuuserien olisi noudatettava tullakseen vakuutena hyväksytyiksi. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa lueteltuja omaisuuseriä olisi pidettävä hyväksyttävinä vakuuksina katepoolissa katettuja joukkolainoja koskevassa kehyksessä, samoin kuin lainoja, joihin liittyy komission direktiivin 2006/111/EY 2 artiklan b alakohdassa määriteltyjä julkisia yrityksiä, mutta myös muita vastaavanlaisia korkealaatuisia omaisuuseriä voidaan pitää direktiivin mukaisesti hyväksytyinä edellyttäen, että niiden markkina-arvo tai kiinnitysluottoarvo on mahdollista määrittää. Lisäksi direktiiviin olisi sisällyttävä säännöt sen varmistamiseksi, että varat, mukaan lukien takaukselliset lainat, voidaan ottaa haltuun tai irtisanoa täytäntöönpanokelpoisen luottosuojasopimuksen avulla, joka on muodoltaan perinteinen kiinteistövakuus, muu käteis- tai kiinteistöpanttioikeus tai

takaus, joka tarjoaa samantasoisien oikeudellisen suojan ja turvaa siten saman turvallisuustason sijoittajille. Nämä varojen hyväksyttävyyttä koskevat säännökset eivät kuitenkaan saisi estää jäsenvaltioita sallimasta muiden varojen luokkien käyttöä vakuutena kansallisissa kehyksissä edellyttäen, että varat ovat unionin oikeuden mukaisia. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava jättää varoja kansallisten kehysten ulkopuolelle.

- (16) Katettuihin joukkolainoihin liittyy erityisiä rakenteellisia tekijöitä, joiden tarkoituksena on suojella sijoittajia koko ajan. Näihin tekijöihin sisältyy vaatimus, jonka mukaan katettujen joukkolainojen sijoittajien on voitava kohdistaa vaateensa paitsi liikkeeseenlaskijaan myös erityisessä katepoolissa oleviin varoihin. Jotta nämä varat olisivat hyvälaatuisia, olisi vahvistettava erityiset vaatimukset, jotka koskevat niiden varojen laatua, joka voidaan sisällyttää katepooliin. Nämä rakenteelliset tuotteeseen liittyvät vaatimukset poikkeavat vakavaraisuusvaatimuksista, joita sovelletaan katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevaan luottolaitokseen. Ensiksi mainituissa ei pitäisi keskittyä liikkeeseen laskevan laitoksen toiminnan vakauden varmistamiseen, vaan niiden tarkoituksena on pikemminkin suojata sijoittajia asettamalla katettuja joukkolainoja koskevia erityisvaatimuksia. Sen lisäksi, että on erityisen tärkeää käyttää katepoolissa laadukkaita omaisuuseriä, on asianmukaista säännellä katepoolin tekijöihin kohdistuvia yleisiä vaatimuksia sijoittajansuojan parantamiseksi entisestään. Näihin vaatimuksiin olisi sisällyttävä erityiset säännöt, joiden tarkoituksena on suojata katepoolia, mukaan lukien säännöt, jotka koskevat katepoolissa olevien varojen erottelua (myös erillisyyhtiön avulla) ja sijaintia, jotta varmistetaan sijoittajan oikeuksien toteutuminen, mukaan lukien liikkeeseenlaskijan kriisinratkaisu- tai maksukyvyttömyystilanteessa. On myös tärkeää säännellä katepoolin koostumusta sen homogeenisuuden varmistamiseksi ja sijoittajan riittävän riskinarvioinnin helpottamiseksi. Lisäksi tässä direktiivissä olisi määriteltävä kattavuutta koskevat vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta sallia erilaisia keinoja vähentää esimerkiksi valuutta- ja korkoriskejä. Olisi myös määriteltävä kattavuuden laskenta ja edellytykset, joilla johdannaissopimukset voidaan sisällyttää katepooliin, jotta varmistetaan, että katepooleihin sovelletaan yhteisiä tiukkoja laatuvaatimuksia kaikkialla unionissa.
- (17) Useat jäsenvaltiot edellyttävät jo, että katepoolin valvoja suorittaa hyväksytyjen omaisuuserien laatua koskevia erityisiä tehtäviä ja varmistaa, että kansalliset kattavuutta koskevat vaatimukset täyttyvät. Tämän vuoksi on tärkeää katettujen joukkolainojen kohtelun yhdenmukaistamiseksi koko unionissa, että jos kansallisessa kehyksessä edellytetään katepoolin valvojan käyttämistä, sen tehtävät ja vastuut on määritelty selkeästi. Katepoolin valvojan olemassaolo ei poista kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuuta erityisen julkisen valvonnan osalta.
- (18) Pienten luottolaitosten on vaikea laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja, koska katettujen joukkolainojen ohjelmien perustamisesta aiheutuu usein korkeita alkuvaiheen kustannuksia. Likviditeetti on erityisen tärkeää myös katettujen joukkolainojen markkinoilla, ja se määräytyy suurelta osin liikkeessä olevien joukkolainojen määrän mukaan. Sen vuoksi on aiheellista sallia kahden tai useamman luottolaitoksen yhteisrahoitus, jotta pienemmät luottolaitokset voivat laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja. Tämä mahdollistaisi sen, että useat luottolaitokset voivat koota varoja yhteen yhden luottolaitoksen liikkeeseen laskemien katettujen joukkolainojen vakuudeksi, ja helpottaisi katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua niissä jäsenvaltioissa, joissa ei tällä hetkellä ole kehittyneitä markkinoita. On tärkeää, että yhteisrahoitusta koskevien sopimusten käyttöä koskevilla vaatimuksilla

varmistetaan, että liikkeeseenlaskeville luottolaitoksille siirretyt varat täyttävät unionin lainsäädännön mukaiset varojen hyväksyttävyyttä ja katteena olevien varojen erottelua koskevat vaatimukset.

- (19) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklassa vahvistetaan useita edellytyksiä sellaisille katetuille joukkolainoille, joilla on arvopaperistamisyhteisöjen asettama vakuus. Yksi näistä edellytyksistä koskee sitä, missä määrin tällaisia vakuuksia voidaan käyttää, ja sillä rajoitetaan tällaisten rakenteiden käyttö 10 tai 15 prosenttiin liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen määrästä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta tätä edellytystä asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaan. Komissio tarkasteli¹¹ tämän vapautuksen asianmukaisuutta ja totesi, että mahdollisuus käyttää arvopaperistamismuotoja tai katettuja joukkolainoja vakuutena, kun lasketaan liikkeeseen katettuja joukkolainoja, olisi sallittava ainoastaan muiden katettujen joukkolainojen osalta, jäljempänä 'konserninsisäiset katettujen joukkolainojen poolirakenteet', mutta se olisi sallittava ilman rajoituksia liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen määrän osalta. Valmius koota eri liikkeeseenlaskijoiden katetut joukkolainat katteena oleviksi omaisuuseriksi konserninsisäistä rahoitusta varten helpottaisi katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua myös kehittyvillä markkinoilla, minkä vuoksi olisi asianmukaista ottaa unionin lainsäädännössä käyttöön kehys näiden rakenteiden käytölle.
- (20) Katetun joukkolainan vakuutena olevan poolin läpinäkyvyys on olennainen osa tämän tyyppistä rahoitusvälinettä, koska se lisää vertailtavuutta ja antaa sijoittajille mahdollisuuden tehdä tarvittavan riskinarvioinnin. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/71/EY¹² sisältää säännöksiä, jotka koskevat sellaisen esitteen laatimista, hyväksymistä ja levittämistä, joka on julkaistava, kun arvopapereita tarjotaan yleisölle tai otetaan kaupankäynnin kohteeksi jäsenvaltiossa sijaitsevalla tai toimivalla säännellyllä markkinalla. Kansalliset lainsäätäjät ja markkinatoimijat ovat ajan mittaan kehittäneet useita aloitteita, jotka koskevat direktiivin 2003/71/EY täydentämistä katettujen joukkolainojen sijoittajille annettavien tietojen osalta. On kuitenkin tarpeen täsmentää unionin tasolla, mikä olisi se yhteinen tietojen vähimmäistaso, johon sijoittajilla olisi oltava pääsy ennen katettujen joukkolainojen ostamista tai niiden ostamisen yhteydessä. Jäsenvaltioiden olisi voitava täydentää näitä vähimmäisvaatimuksia lisäsäännöksillä.
- (21) Välineen likviditeettiriskin pienentäminen on keskeinen tekijä katettujen joukkolainojen sijoittajien suojan varmistamisessa. Tämä on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan varmistaa katettuihin joukkolainoihin liittyvien velkojen oikea-aikainen takaisinmaksu. Sen vuoksi on aiheellista ottaa käyttöön katepoolin maksuvalmiuspuskuri, jolla puututaan likviditeettivajeen riskeihin, kuten maturiteettien ja korkojen epätasapaino, maksujen keskeyttäminen, sekoittumisriskit, johdannaiset ja muut operatiiviset velat, jotka erääntyvät katettujen joukkolainojen ohjelmassa. Katepoolin maksuvalmiuspuskuri poikkeaa luottolaitoksiin sovellettavista yleisistä maksuvalmiusvaatimuksista, jotka on asetettu muiden unionin säädösten mukaisesti, koska ensiksi mainittu liittyy suoraan katepooliin ja pyrkii vähentämään sille ominaisia likviditeettiriskejä. Sääntelytaakan minimoimiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava sallia asianmukainen vuorovaikutus sellaisten maksuvalmiusvaatimusten

¹¹ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle asetuksen (EU) N:o 575/2013 503 artiklassa säädetyistä katettuihin joukkolainoihin liittyvistä pääomavaatimuksista (COM(2015) 0509 final).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/71/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64).

kanssa, jotka on vahvistettu muussa unionin tai kansallisessa lainsäädännössä ja jotka palvelevat eri tarkoituksia kuin katepoolin maksuvalmiuspuskuri. Jäsenvaltiot voivat näin ollen päättää, että katepoolin maksuvalmiuspuskuria koskevaa vaatimusta olisi sovellettava vain, jos luottolaitokseen ei kohdistu unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla muita maksuvalmiusvaatimuksia niiden kattamalla ajanjaksolla.

- (22) Useissa jäsenvaltioissa on kehitetty innovatiivisia maturiteettiprofiilien rakenteita mahdollisiin likviditeettiriskeihin puuttumiseksi, maturiteettierot mukaan luettuina. Näihin rakenteisiin kuuluu mahdollisuus pidentää katetun joukkolainan sovittua maturiteettia tietyksi ajaksi tai sallia katepoolissa olevista omaisuuseristä kertyvien rahavirtojen siirtäminen suoraan katettujen joukkolainojen haltijoille. Jatkettavissa olevien maturiteettirakenteiden yhdenmukaistamiseksi kaikkialla unionissa on tärkeää, että ne ehdot, joilla jäsenvaltiot voivat sallia näiden rakenteiden käyttämisen, on määritetty siten, etteivät ne ole liian monimutkaisia tai altista sijoittajia kasvaneille riskeille.
- (23) Erityisen julkisen valvonnan kehyksen olemassaolo on osa direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan mukaista katettujen joukkolainojen määritelmää. Kyseisessä direktiivissä ei kuitenkaan määritellä tällaisen valvonnan luonnetta, sisältöä eikä viranomaisia, joiden olisi vastattava sen suorittamisesta. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää, että tällaisen katettujen joukkolainojen julkisen valvonnan perustekijöitä yhdenmukaistetaan ja että sitä suorittavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävät ja vastualueet esitetään selkeästi.
- (24) Koska katettujen joukkolainojen julkinen valvonta poikkeaa luottolaitosten valvonnasta unionissa, jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä näitä erilaisia valvontatehtäviä suorittamaan eri kansalliset toimivaltaiset viranomaiset kuin luottolaitoksen yleistä valvontaa suorittavat viranomaiset. Jotta varmistettaisiin katettujen joukkolainojen julkisen valvonnan johdonmukaisuus koko unionissa, on tarpeen edellyttää, että katettujen joukkolainojen julkista valvontaa suorittavat toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä luottolaitosten yleistä valvontaa suorittavan toimivaltaisen viranomaisen kanssa.
- (25) Katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskemista koskevan luvan antamisen luottolaitoksille olisi sisällyttävä katettujen joukkolainojen julkiseen valvontaan. Koska ainoastaan luottolaitosten olisi voitava laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja, luvan edellytyksenä olisi oltava luottolaitoksen toimilupa. Tähän direktiiviin olisi sisällytettävä säännökset, jotka koskevat edellytyksiä, joilla unionin lainsäädännön nojalla toimiluvan saaneet luottolaitokset voivat saada luvan harjoittaa katettujen joukkolainojen ohjelmaan kuuluvien katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua.
- (26) Luvan soveltamisalan osalta katettujen joukkolainojen ohjelma tarkoittaa, että katettujen joukkolainojen ensimmäistä liikkeeseenlaskua varten on perustettu yksi tai useampi katepooli. Saman katettujen joukkolainojen ohjelman eri liikkeeseenlaskut (eri kansainväliset arvopaperien tunnusnumerot, ISIN-tunnukset) eivät välttämättä ole erillisiä katettujen joukkolainojen ohjelmia.
- (27) Katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevien luottolaitosten velvoitteiden noudattamisen varmistamiseksi sekä samanlaisen kohtelun ja sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi koko unionissa jäsenvaltiot olisi velvoitettava säätämään hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

- (28) Jäsenvaltioiden vahvistamien hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden olisi täytettävä tietyt keskeiset vaatimukset, jotka koskevat niiden kohteena olevia tahoja, niiden soveltamisessa huomioon otettavia kriteerejä, katettujen joukkolainojen julkista valvontaa suorittavien toimivaltaisten viranomaisten julkistamisvelvollisuuksia, seuraamusten määräämisvaltuutta ja määrättävissä olevien hallinnollisten seuraamusmaksujen suuruutta.
- (29) Jäsenvaltioita olisi vaadittava varmistamaan, että katettujen joukkolainojen julkista valvontaa suorittavat toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset seikat, jotta voidaan varmistaa hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa, kun määritetään hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden tyyppiä ja näiden seuraamusten tasoa.
- (30) Jotta havaitaan mahdolliset rikkomiset, jotka kohdistuvat katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua ja markkinointia koskeviin vaatimuksiin, katettujen joukkolainojen julkista valvontaa suorittavilla toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittavat tutkintavaltuudet ja tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomisista. Nämä mekanismit eivät saisi rajoittaa sellaisten henkilöiden tai yhteisöjen puolustautumisoikeuksia, joihin näiden valtuuksien ja mekanismien käyttö vaikuttaa haitallisesti.
- (31) Katettujen joukkolainojen julkista valvontaa suorittavien toimivaltaisten viranomaisten olisi myös voitava määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja toteuttaa muita hallinnollisia toimenpiteitä, jotta varmistettaisiin mahdollisimman laaja soveltamisala toimille rikkomisen jälkeen ja autettaisiin estämään uusia rikkomisia, riippumatta siitä, pidetäänkö kyseisiä toimenpiteitä kansallisessa lainsäädännössä hallinnollisina seuraamuksina vai muina hallinnollisina toimenpiteinä. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää tässä direktiivissä säädettyjen seuraamusten suhteen lisäseuraamuksista sekä siinä säädettyjä suuremmista hallinnollisista seuraamusmaksuista.
- (32) Katettuja joukkolainoja koskeville voimassa oleville kansallisille laeille on ominaista se, että katettuihin joukkolainoihin sovelletaan yksityiskohtaista kansallista sääntelyä ja katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua ja ohjelmia valvotaan sen varmistamiseksi, että sijoittajien oikeudet turvataan aina katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun yhteydessä. Tähän valvontaan kuuluu ohjelman ominaisuuksien, kattavuutta koskevien vaatimusten ja katepoolin laadun jatkuva seuranta. Sijoittajansuojan olennainen osatekijä on sijoittajien riittävä tiedottaminen katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua koskevasta sääntelykehyksestä. Sen vuoksi on aiheellista varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset julkaisevat säännöllisesti tietoja kansallisista toimenpiteistä, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja tavasta, jolla ne hoitavat katettujen joukkolainojen julkista valvontaa.
- (33) Katettujen joukkolainojen markkinoinnissa käytetään unionissa tällä hetkellä kansallisia nimiä ja merkkejä, joista osa on vakiintuneita. Useissa jäsenvaltioissa tällaisia nimiä tai merkkejä ei kuitenkaan ole. Sen vuoksi vaikuttaa tarpeelliselta sallia, että luottolaitokset, jotka laskevat liikkeeseen katettuja joukkolainoja unionissa, käyttävät erityistä eurooppalainen katettu joukkolaina -merkkiä, kun ne myyvät katettuja joukkolainoja sekä unionin että kolmansien maiden sijoittajille edellyttäen, että kyseiset katetut joukkolainat täyttävät unionin lainsäädännössä asetetut vaatimukset. On tarpeen vahvistaa tällainen merkki, jotta kyseisten sijoittajien olisi helpompi arvioida katettujen joukkolainojen laatua ja jotta tällaisista joukkolainoista tehtäisiin houkuttelevampia sijoitusvälineitä sekä unionissa että sen ulkopuolella.

Merkin käytön olisi kuitenkin oltava valinnaista, ja jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus käyttää eurooppalainen katettu joukkolaina -merkin rinnalla edelleen omia kansallisia nimiään ja merkintäpuutteitaan.

- (34) Jotta komissio voi arvioida tämän direktiivin soveltamista, sen olisi seurattava tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa katettujen joukkolainojen kehitystä unionissa ja toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus sijoittajansuojan tasosta ja katettujen joukkolainojen markkinoiden kehityksestä. Kertomuksessa olisi myös keskityttävä katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun vakuutena olevien omaisuuserien kehittymiseen, mukaan lukien jäsenvaltioiden mahdollisuus sallia katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku julkisiin yrityksiin liittyvien lainojen rahoittamiseksi.
- (35) Tällä hetkellä ei ole olemassa vastaavuusjärjestelmää, jolla unioni tunnustaisi kolmansissa maissa sijaitsevien luottolaitosten liikkeeseen laskemia katettuja joukkolainoja, lukuun ottamatta vakausvalvontaa, jossa joillekin kolmansien maiden joukkolainoille myönnetään tietyin edellytyksin likviditeettiä koskeva etuuskohtelu. Komission olisi sen vuoksi tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa arvioitava kolmansien maiden katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijoiden ja sijoittajien vastaavuutta koskevan järjestelmän käyttöönoton tarvetta ja asiaankuuluvuutta. Komission olisi viimeistään 3 vuoden kuluttua siitä päivästä, jona jäsenvaltioiden on määrä soveltaa tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä, toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus sekä tarvittaessa lainsäädäntöehdotus asiasta.
- (36) Katettujen joukkolainojen sovittu maturiteetti on yleensä useita vuosia. Sen vuoksi on tarpeen sisällyttää siirtymätoimenpiteet sen varmistamiseksi, että muutokset eivät koske katettuja joukkolainoja, jotka on jo laskettu liikkeeseen [julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin 32 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty päivämäärä].
- (37) Sen seurauksena, että katetuille joukkolainoille säädetään yhdenmukainen kehys, olisi muutettava direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa olevaa katettujen joukkovelkakirjalainojen kuvausta. Direktiivissä 2014/59/EU määritellään katetut joukkovelkakirjalainat viittaamalla direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohtaan, ja koska tätä kuvausta muutetaan, myös direktiiviä 2014/59/EU olisi muutettava. Jotta muutokset eivät vaikuttaisi katettuihin joukkolainoihin, jotka on laskettu liikkeeseen direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan mukaisesti ennen [julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin 32 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty päivämäärä], kyseisiä katettuja joukkolainoja olisi edelleen pidettävä katettuina joukkolainoina tai ne olisi määriteltävä sellaisiksi niiden erääntymiseen asti. Direktiivejä 2009/65/EY ja 2014/59/EU olisi sen vuoksi muutettava.
- (38) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹³ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

¹³ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (39) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on katettujen joukkolainojen yhteisen kehityksen vahvistaminen niin, että katettujen joukkolainojen rakenteelliset ominaisuudet koko unionissa vastaavat unionin etuuskohdellun perustana olevia riskiominaisuuksia, vaan se voidaan unionin katettujen joukkolainojen markkinoiden kehittämistä ja rajat ylittävien sijoitusten tukemisen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa säädetyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (40) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001¹⁴ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja se antoi lausunnon ...¹⁵,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan sijoittajansuojaa koskevat säännöt, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

- 1) katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua koskevat vaatimukset;
- 2) katettujen joukkolainojen rakenteelliset tekijät;
- 3) katettujen joukkolainojen julkinen valvonta;
- 4) katettuihin joukkolainoihin liittyvät toimivaltaisten viranomaisten julkistamisvaatimukset.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan unioniin sijoittautuneiden luottolaitosten liikkeeseen laskemiin katettuihin joukkolainoihin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'katetulla joukkolainalla' luottolaitoksen liikkeeseen laskemaa velkasitoumusta, jonka vakuutena on katepooli, jonka varoja katetun joukkolainan sijoittajilla on etuoikeutettuina velkojina mahdollisuus käyttää suoraan;

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EUVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

¹⁵ [EUVL C (...)].

- 2) 'katetun joukkolainan ohjelmalla' 15 artiklassa tarkoitettuja varoja ja velkoja sekä luottolaitoksen toimintoja, jotka liittyvät katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskuun 19 artiklan mukaisesti myönnetyn luvan nojalla;
- 3) 'katepoolilla' varoja, jotka muodostavat katettujen joukkolainojen vakuuden ja jotka on erotettu muista katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen hallussaan pitämistä varoista;
- 4) 'luottolaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
- 5) 'erikoistuneella kiinnitysluottolaitoksella' luottolaitosta, joka rahoittaa lainoja ainoastaan laskemalla liikkeeseen katettuja joukkolainoja ja jolla lain mukaan on oikeus harjoittaa ainoastaan kiinnitysluottojen sekä julkisen sektorin lainojen antoa eikä ole lupaa vastaanottaa talletuksia, mutta joka voi vastaanottaa yleisöltä muita takaisinmaksettavia varoja;
- 6) 'katetun joukkolainan suorituksen aikaistamisella' tilannetta, jossa katetun joukkolainan liikkeeseen laskenut luottolaitos tai sen edustaja ilmoittaa katetun joukkolainan erääntyvän maksettavaksi välittömästi, jolloin maksut katetun joukkolainan sijoittajille on sen osalta maksettava takaisin aiemmin kuin alkuperäisenä erääntymispäivänä;
- 7) 'markkina-arvolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 76 alakohdassa määriteltyä kiinteän omaisuuden markkina-arvoa;
- 8) 'kiinnitysluottoarvolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 74 alakohdassa määriteltyä kiinteän omaisuuden kiinnitysluottoarvoa;
- 9) 'asuinkiinteistöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 75 alakohdassa määriteltyä asuinkiinteistöä;
- 10) 'ensisijaisella vakuudella' katepoolin luonteen määrittävää hallitsevaa omaisuuserää;
- 11) 'täytevakuudella' sellaista omaisuuserää varojen kattavuutta koskevien vaatimusten täyttämiseksi, joka on muu kuin ensisijainen vakuus;
- 12) 'ylivakuudella' vakuuden lakisääteistä tai sopimukseen perustuvaa tasoa, joka ylittää 15 artiklassa säädetyn kattavuutta koskevan vaatimuksen;
- 13) 'rahoituksen vastaavuutta koskevalla vaatimuksella' sääntöjä, joiden mukaan erääntyvien velkojen ja saamisten väliset rahavirrat on nettoutettava varmistamalla, että lainanottajilta vastaanotettavat maksut saadaan ennen katetun joukkolainan sijoittajille suoritettavia maksuja ja että lainanottajilta vastaanotetut määrät ovat arvoltaan vähintään yhtä suuria kuin katetun joukkolainan sijoittajille suoritettavat maksut;
- 14) 'likviditeetin nettoulosvirtauksella' kaikkia velkoja, mukaan lukien pääoma- ja korkomaksut ja maksut, jotka johtuvat katetun joukkolainan ohjelman johdannaissopimuksista, katepoolin varoista johtuvien sisäänvirtausten vähentämisen jälkeen;
- 15) 'jatkettavissa olevalla maturiteettirakenteella' mekanismia, joka tarjoaa mahdollisuuden jatkaa katettujen joukkolainojen sovittua maturiteettia tietyn ajanjakson ajan, jos erityinen laukaiseva tapahtuma toteutuu;
- 16) 'katetun joukkolainan julkisella valvonnalla' katettuja joukkolainoja koskevien ohjelmien valvontaa, jolla varmistetaan, että katettujen joukkolainojen

liikkeeseenlaskuun sovellettavia vaatimuksia noudatetaan ja että ne pannaan täytäntöön;

- 17) 'erityisellä hallinnonhoitajalla' henkilöä tai yhteisöä, joka on nimetty hallinnoimaan katetun joukkolainan ohjelmaa kyseisen ohjelman yhteydessä katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyystilanteessa.

II OSASTO

KATETTujen JOUKKOLAINOJEN RAKENTEELLISET TEKIJÄT

1 luku

Kaksinkertainen takautumisoikeus ja konkurssioikeudellinen erillisuus

4 artikla

Kaksinkertainen takautumisoikeus

1. Jäsenvaltioiden on annettava säännöt, joiden avulla katettujen joukkolainojen sijoittajat saavat oikeuden esittää seuraavia vaateita:
 - a) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevaa luottolaitosta koskeva vaade;
 - b) kun kyse on katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyydestä tai kriisinratkaisumenettelystä, katepooliin kuuluvien varojen pääomaa ja mahdollisesti kertynyttä korkoa koskeva etuoikeutettu vaade;
 - c) kun kyse on katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyydestä ja jos b alakohdassa tarkoitettua etuoikeutettua vaadetta ei voida täysin täyttää, kyseisen luottolaitoksen konkurssipesää koskeva vaade, joka on etuoikeudeltaan sama kuin tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn etuoikeutta koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti määritettyjen luottolaitoksen tavallisten vakuudettomien velkojien vaade.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut vaateet rajoittuvat katettuihin joukkolainoihin liittyviin täysimääräisiin maksuvelvoitteisiin.
3. Sovellettaessa 1 kohdan c alakohtaa, kun on kyse erikoistuneen kiinnitysluottolaitoksen maksukyvyttömyydestä, jäsenvaltiot voivat antaa sääntöjä, joiden mukaan katetun joukkolainan sijoittajien vaade on paremmassa etuoikeusasemassa kuin kyseisen erikoistuneen kiinnitysluottolaitoksen tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn etuoikeutta koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti määritetty tavallisten vakuudettomien velkojien vaade, mutta huonommassa etuoikeusasemassa kuin muut etuoikeutetut velkojat.

5 artikla

Katettujen joukkolainojen konkurssioikeudellinen erillisuus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katettuihin joukkolainoihin liittyvät maksuvelvoitteet eivät aikaistu automaattisesti katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun yhteydessä.

2 luku

Katepooli ja kattavuus

I JAKSO

HYVÄKSYTYT OMAISUUSERÄT

6 artikla

Hyväksytyt omaisuuserät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja vaatimalla, että katettujen joukkolainojen vakuutena on aina asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa tarkoitettuja korkealaatuisia omaisuuseriä tai muita korkealaatuisia omaisuuseriä, jotka täyttävät vähintään seuraavat vaatimukset:
 - a) omaisuuserien markkina-arvo tai kiinnitysluottoarvo voidaan määrittää;
 - b) omaisuuserään kohdistuva kiinteistövakuus, muu käteis- tai kiinteistöpanttioikeus tai takaus on täytäntöönpanokelpoinen;
 - c) kaikki oikeudelliset vaatimukset omaisuuserään kohdistuvan kiinteistövakuuden, muun käteis- tai kiinteistöpanttioikeuden tai takauksen perustamiseksi on täytetty;
 - d) omaisuuserän vakuutena oleva kiinteistövakuus, muu käteis- tai kiinteistöpanttioikeus tai takaus on sellainen, että katetut joukkolainat liikkeeseen laskeva luottolaitos voi realisoida omaisuuserän arvon ilman aiheetonta viivytystä.

Sovellettaessa a alakohtaa jäsenvaltioiden on vahvistettava omaisuuserien arvostamista koskevat säännöt.

Sovellettaessa b alakohtaa jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joilla varmistetaan katepoolin omaisuuserien kiinteistövakuuksien, muiden käteis- tai kiinteistöpanttioikeuksien tai takauksen nopea kirjaaminen ja rekisteröinti.

Sovellettaessa b ja d alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevat luottolaitokset arvioivat omaisuuserien täytäntöönpanokelpoisuuden ennen niiden sisällyttämistä katepooliin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja vaatimalla, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevilla luottolaitoksilla on käytössä menettelyt, joilla valvotaan, että vakuutena käytetyt omaisuuserät ovat asianmukaisesti vakuutettuja vahinkojen varalta.
3. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa jäsenvaltioiden on vaadittava, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevat luottolaitokset dokumentoivat vakuutena käytettävät omaisuuserät ja lainanantopolitiikkansa kyseisten kohtien noudattamisen osalta.

7 artikla

Unionin ulkopuolella sijaitsevat omaisuuserät

1. Jollei 2 kohdan säännöksistä muuta johdu, jäsenvaltiot voivat sallia, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevat luottolaitokset sisällyttävät katepooliin unionin ulkopuolella sijaitsevia omaisuuseriä.

2. Jos jäsenvaltiot sallivat 1 kohdassa tarkoitetun sisällyttämisen, niiden on varmistettava sijoittajansuoja todentamalla, täyttävätkö unionin ulkopuolella sijaitsevat omaisuususerät kaikki 6 artiklassa säädetty vaatimukset ja onko tällaisten varojen realisointi oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen samalla tavalla kuin unionissa sijaitsevien varojen realisointi.

8 artikla

Konserninsisäiset katetun joukkolainan poolirakenteet

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa säännöt, jotka koskevat konserniin kuuluvan luottolaitoksen konserninsisäisillä toimilla liikkeeseen laskemien katettujen joukkolainojen, jäljempänä 'sisäisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat', käyttöä vakuutena, kun samaan konserniin kuuluva toinen luottolaitos laskee ulkoisesti liikkeeseen katettuja joukkolainoja, jäljempänä 'ulkoisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat'. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja sisällyttämällä kyseisiin sääntöihin vähintään seuraavat vaatimukset:

- a) sisäisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat, joita käytetään ulkoisesti liikkeeseen laskettujen katettujen joukkolainojen vakuutena, kirjataan sen luottolaitoksen taseeseen, joka laskee liikkeeseen ulkoisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat;
- b) luottolaitoksella, joka laskee liikkeeseen ulkoisesti liikkeeseen lasketun katetun joukkolainan, on sisäisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat liikkeeseen laskevaan luottolaitokseen kohdistuva vaade, jonka vakuutena ovat sisäisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat;
- c) ulkoisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat myydään katettujen joukkolainojen sijoittajille, jotka eivät kuulu konserniin;
- d) sekä sisäisesti että ulkoisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 2 luvussa tarkoitetulle luottoluokalle 1:lle asetetut vaatimukset, ja niiden vakuuksina ovat asuin- tai liikekiinteistöön kohdistuvat kiinnitykset.

9 artikla

Yhteisrahoitus

1. Jollei 2 kohdan säännöksistä muuta johdu, jäsenvaltioiden on sallittava, että sellaisia lainoja, joiden vakuutena on asuin- tai liikekiinteistöön kohdistuvia kiinteistövakuuksia, muita käteis- tai kiinteistöpanttioikeuksia tai muita vastaavia vakuusoikeuksia, voidaan käyttää katepoolin varoina toisen luottolaitoksen suorittamaa katettujen joukkolainojen liikkeeseen laskemista varten.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja vahvistamalla säännöt siitä, miten lainoja ja kiinteistövakuuksia, muita käteis- tai kiinteistöpanttioikeuksia tai muita vastaavia vakuusoikeuksia siirretään ne antaneesta luottolaitoksesta siihen luottolaitokseen, joka laskee liikkeelle katetut joukkolainat. Näillä säännöillä on varmistettava, että kaikki 6 ja 12 artiklassa säädetty vaatimukset täyttyvät.

10 artikla
Katepoolin koostumus

Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja säätämällä katepoolissa olevien varojen riittävästä homogeenisuudesta siten, että niiden on oltava luonteeltaan samankaltaisia rakenteellisten tekijöiden, varojen elinajan tai riskiprofiilin suhteen.

11 artikla
Katepoolissa olevat johdannaissopimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja sallimalla johdannaissopimusten sisällyttäminen katepooliin ainoastaan, jos vähintään seuraavat vaatimukset täyttyvät:
 - a) johdannaissopimukset sisältyvät katepooliin yksinomaan riskeiltä suojautumiseksi;
 - b) johdannaissopimukset dokumentoidaan riittävästi;
 - c) johdannaissopimukset erotellaan 12 artiklan mukaisesti;
 - d) johdannaissopimuksia ei voida päättää katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun yhteydessä;
 - e) johdannaissopimukset ovat 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen mukaisia.
2. Edellä 1 kohdassa lueteltujen vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden on vahvistettava katepoolissa olevia johdannaissopimuksia koskevat säännöt, mukaan lukien vähintään
 - a) suojausvastapuolten kelpoisuusvaatimukset;
 - b) rajoitukset katepoolissa olevien johdannaissopimusten määrälle;
 - c) johdannaissopimukseen liittyvät asiakirjat, jotka on toimitettava.

12 artikla
Katepoolissa olevien varojen erottelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja vaatimalla, että katepoolissa olevien varojen erottelu täyttää vähintään seuraavat vaatimukset:
 - a) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos kykenee yksilöimään kaikki katepoolissa olevat varat;
 - b) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos erottelee oikeudellisesti sitovalla ja täytäntöönpanokelpoisella tavalla kaikki katepoolissa olevat varat;
 - c) kaikki katepoolissa olevat varat on suojattu mahdollisilta kolmannen osapuolen vaateilta, eivätkä ne kuulu katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen konkurssipesään.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa katepooliin sisältyviin varoihin kuuluu mahdollinen johdannaissopimuspositioiden yhteydessä saatu vakuus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua katepoolissa olevien varojen erottelua on sovellettava myös katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun yhteydessä.

13 artikla
Katepoolin valvoja

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevat luottolaitokset nimittävät katepoolin valvojan, jonka tehtävänä on jatkuvasti valvoa katepoolia 6–12 artiklassa ja 14–17 artiklassa säädettyjen vaatimusten osalta.
2. Jos jäsenvaltiot käyttävät 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, niiden on vahvistettava säännöt ainakin seuraavista seikoista:
 - a) katepoolin valvojan nimittäminen ja erottaminen;
 - b) katepoolin valvojan mahdolliset kelpoisuusvaatimukset;
 - c) katepoolin valvojan tehtävät, myös katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun yhteydessä;
 - d) velvoite tehdä ilmoitus 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyille toimivaltaiselle viranomaiselle;
 - e) oikeus saada katepoolin valvojan tehtävien suorittamista varten tarvittavia tietoja.
3. Katepoolin valvojan on oltava erillinen ja riippumaton katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevasta luottolaitoksesta ja kyseisen luottolaitoksen tilintarkastajasta.
4. Jos jäsenvaltiot käyttävät 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, niiden on ilmoitettava asiasta EPV:lle.

14 artikla
Sijoittajille annettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos antaa katettujen joukkolainojen ohjelmista tietoja, jotka ovat riittävän yksityiskohtaisia, jotta sijoittajat voivat arvioida ohjelman profiilia ja riskejä ja suorittaa asianmukaista huolellisuutta koskevat tehtävänsä.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot annetaan sijoittajille vähintään neljännesvuosittain ja että ne sisältävät vähintään seuraavat salkun tiedot:
 - a) katepoolin ja liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen arvo;
 - b) katepoolissa olevien varojen maantieteellinen jakautuminen ja tyyppi sekä luoton suuruus ja arvostusmenetelmä;
 - c) tiedot korkoon, valuuttaan, luottoon, markkinaan ja likviditeettiin liittyvistä riskeistä;
 - d) katepoolissa olevien varojen ja katettujen joukkolainojen maturiteettirakenne;
 - e) kattavuutta koskevan vaatimuksen sekä sopimukseen perustuvan ja vapaaehtoisen ylivakuuden tasot;
 - f) niiden lainojen prosentuaalinen osuus, joiden takaisinmaksu on myöhästynyt enemmän kuin 90 päivää.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot annetaan sijoittajille koostetusti. Jäsenvaltiot voivat myös vaatia, että tiedot on annettava lainakohtaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja vaatimalla katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevia luottolaitoksia julkaisemaan verkkosivustollaan sijoittajien saataville 1 ja 2 kohdan mukaisesti saatetut tiedot.

II JAKSO

KATTAVUUTTA JA MAKSUVALMIUTTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

15 artikla

Kattavuutta koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltion on varmistettava sijoittajansuoja vaatimalla, että katettujen joukkolainojen ohjelmien on aina täytettävä ainakin seuraavat kattavuutta koskevat vaatimukset:
- a) kaikki katettujen joukkolainojen velat, mukaan lukien velvollisuudet maksaa liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen pääoma ja mahdollisesti kertyneet korot sekä katetun joukkolainan ohjelman ylläpitoon ja hallinnointiin liittyvät kustannukset, katetaan katepoolin varoilla;
 - b) vaaditun kattavuuden tason laskennalla varmistetaan, että katepoolin kaikkien varojen yhteenlasketun nimellismäärän arvo on vähintään sama kuin liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen yhteenlaskettu nimellismäärä, jäljempänä 'nimellisperiaate';
 - c) seuraavat katepoolin varat otetaan huomioon kattavuutta koskevaa vaatimusta tarkasteltaessa:
 - i) ensisijaiset vakuudet;
 - ii) täytevakuudet;
 - iii) 16 artiklan mukaiset hallussa olevat likvidit varat;
 - iv) 11 artiklan mukaiset hallussa olevat johdannaissopimukset;
 - v) lakisääteiset ylivakuudet;
 - d) vakuudettomia vaateita, joiden osalta katsotaan, että on tapahtunut asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan mukainen maksukyvyttömyys, ei oteta huomioon katepoolissa.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa jäsenvaltiot voivat sallia muiden periaatteiden käyttämisen laskennassa edellyttäen, että ne eivät johda alempaan kattavuuden tasoon kuin nimellisperiaatteen mukainen laskenta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kattavuutta koskeva laskenta ja velkojen laskenta perustuvat samaan menetelmään.

16 artikla

Katepoolin maksuvalmiuspuskuria koskeva vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja vaatimalla, että katepooliin kuuluu aina maksuvalmiuspuskuri, joka koostuu likvideistä varoista, jotka ovat käytettävissä katetun joukkolainan ohjelman nettoulosvirtauksen kattamiseksi.
2. Katepoolin maksuvalmiuspuskurin on katettava likviditeetin nettoulosvirtaus 180 kalenteripäivän ajan.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu katepoolin maksuvalmiuspuskuri koostuu seuraavista varojen lajeista:
- a) delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10, 11 ja 12 artiklan nojalla tason 1, tason 2A ja tason 2B varoina pidettävät varat, jotka arvostetaan mainitun delegoidun asetuksen 9 artiklan mukaisesti ja erotellaan tämän direktiivin 13 artiklan mukaisesti;
 - b) saamiset luottolaitoksilta, jotka täyttävät luottoluokka 1:lle asetetut vaatimukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuudettomat vaateet, jotka johtuvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan mukaisesti maksukyvyttömistä saamisista, eivät voi kuulua katepoolin maksuvalmiuspuskuriin.
4. Jos katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevaan luottolaitokseen sovelletaan unionin muissa säädöksissä säädettyjä maksuvalmiusvaatimuksia, jäsenvaltiot voivat päättää, että kansallisia sääntöjä, joilla 1, 2 ja 3 kohta saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ei sovelleta kyseisissä unionin säädöksissä tarkoitetun ajanjakson aikana.
5. Jäsenvaltiot voivat sallia, että jatkettavissa olevien maturiteettirakenteiden pääoman laskenta perustuu katetun joukkolainan viimeiseen erääntymispäivään.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta katettuihin joukkolainoihin, joihin sovelletaan rahoituksen vastaavuutta koskevia vaatimuksia.

17 artikla

Jatkettavissa olevien maturiteettirakenteiden edellytykset

1. Jäsenvaltiot voivat sallia katettujen joukkolainojen, joilla on jatkettavissa olevia maturiteettirakenteita, liikkeeseen laskemisen, jos sijoittajansuoja varmistetaan ainakin seuraavilla toimilla:
- a) maturiteetin jatkamisen käynnistävät tekijät on määritetty sopimuksessa tai lainsäädännössä;
 - b) maturiteetin jatkamisen käynnistävä tekijä ei ole katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen harkintavallassa;
 - c) sijoittajalle maturiteettirakenteesta annettavat tiedot ovat riittävät, jotta se voi määrittää katetun joukkolainan riskin, ja niihin sisältyy yksityiskohtainen kuvaus seuraavista:
 - i) maturiteetin jatkamisen käynnistävä tekijä;
 - ii) maturiteetin jatkamisen seuraukset, kun kyse on katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyydestä tai kriisinratkaisumenettelystä;
 - iii) tarvittaessa 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyn toimivaltaisen viranomaisen ja erityisen hallinnonhoitajan tehtävät maturiteetin jatkamisen osalta;
 - d) katetun joukkolainan viimeinen erääntymispäivä voidaan milloin tahansa määrittää;

- e) maturiteetin jatkaminen ei vaikuta katetun joukkolainan sijoittajien etuoikeusasemaan;
 - f) maturiteetin jatkaminen ei muuta katettujen joukkolainojen rakenteellisia tekijöitä 4 artiklassa tarkoitetun kaksinkertaisen takautumisoikeuden ja 5 artiklassa tarkoitetun konkurssioikeudellisen erillisyyden osalta.
2. Jos jäsenvaltiot päättävät, että on sallittua laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja, joilla on jatkettavissa olevia maturiteettirakenteita, niiden on ilmoitettava päätöksestään EPV:lle.

III OSASTO

KATETTujen JOUKKOLAINOJEN JULKINEN VALVONTA

18 artikla

Katettujen joukkolainojen julkinen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja säätämällä, että katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskuun sovelletaan katettujen joukkolainojen julkista valvontaa.
2. Sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettua katettujen joukkolainojen julkista valvontaa jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen. Niiden on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle kyseiset nimetyt viranomaiset sekä mahdollinen toimintojen ja tehtävien jako näiden välillä.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset valvovat katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua arvioidakseen, täytyvätkö ne vaatimukset, joista säädetään tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa kansallisissa säännöksissä.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevat luottolaitokset rekisteröivät kaikki liiketoimensa katetun joukkolainan ohjelman yhteydessä ja että niillä on riittävät ja asianmukaiset dokumentointijärjestelmät ja -menettelyt.
5. Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet, jotta 2 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset voivat hankkia tarvittavat tiedot voidakseen arvioida, täytyvätkö ne vaatimukset, joista säädetään tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa kansallisissa säännöksissä, tutkia, onko kyseisiä vaatimuksia mahdollisesti rikottu, ja määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja korjaavia toimenpiteitä niiden kansallisten säännösten mukaisesti, joilla 23 artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdan mukaisesti nimetyillä toimivaltaisilla viranomaisilla on asiantuntemus, voimavarat, toimintavalmiudet, toimivaltuudet ja riippumattomuus, jotka ovat tarpeen katettujen joukkolainojen julkiseen valvontaan liittyvien tehtävien suorittamiseksi.

19 artikla

Katettujen joukkolainojen ohjelmien lupa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja vaatimalla, että katetun joukkolainan ohjelmalle on hankittava lupa ennen kyseiseen ohjelmaan kuuluvien katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua. Jäsenvaltioiden on annettava valtuudet

myöntää tällaisia lupia 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyille toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 kohdassa tarkoitettua lupaa koskevat vaatimukset, mukaan lukien vähintään seuraavat:
 - a) asianmukainen toimintasuunnitelma, jossa esitetään katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku;
 - b) riittävät toimintatavat, menettelyt ja menetelmät, joilla pyritään suojaamaan sijoittajia katepooliin sisältyvien lainojen hyväksymisessä, muuttamisessa, uudistamisessa ja jälleenrahoittamisessa;
 - c) katetun joukkolainan ohjelmaan tarkoitettu hallinto ja henkilöstö, joilla on riittävä pätevyys ja tietämys katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen ohjelman hallinnoinnista;
 - d) katepoolin hallinnollinen rakenne, joka täyttää tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten vaatimukset.

20 artikla

Katettujen joukkolainojen julkinen valvonta maksukyvyttömyystilanteessa tai kriisinratkaisumenettelyssä

1. Edellä 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä kriisinratkaisuviranomaisen kanssa, kun kyseessä on katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen kriisinratkaisusta, jotta varmistetaan katettujen joukkolainojen sijoittajien oikeuksien ja etujen turvaaminen, vähintään varmistamalla katetun joukkolainan ohjelman jatkuva hallinnointi kriisinratkaisumenettelyn aikana.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää erityisen hallinnonhoitajan nimeämisestä katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden varalta, jotta varmistetaan katettujen joukkolainojen sijoittajien oikeuksien ja etujen turvaaminen, vähintään varmistamalla katetun joukkolainan ohjelman jatkuva hallinnointi maksukyvyttömyysmenettelyn aikana.

Jos jäsenvaltiot käyttävät tätä mahdollisuutta, niiden on edellytettävä, että 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjä toimivaltaisia viranomaisia kuullaan erityisen hallinnonhoitajan nimittämisestä ja erottamisesta.

3. Jos jäsenvaltiot säätävät erityisen hallinnonhoitajan nimeämisestä 2 kohdan mukaisesti, niiden on annettava säännöt, joissa vahvistetaan kyseisen erityishallinnoijan tehtävät ja vastuualueet ainakin seuraavien osalta:
 - a) katettuihin joukkolainoihin liittyvien velkojen suorittaminen;
 - b) katepoolissa olevien varojen hallinta ja realisointi, mukaan lukien niiden siirto yhdessä katettuihin joukkolainoihin liittyvien velkojen kanssa toiselle katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevalle luottolaitokselle;
 - c) oikeustoimien toteuttaminen, kun niitä tarvitaan katepoolin asianmukaista hallinnointia varten, katettuihin joukkolainoihin liittyvien velkojen kattavuuden jatkuvaa valvontaa varten, katepoolin varojen takaisinperimistä koskevan menettelyn aloittamista varten ja jäljellä olevien varojen siirtämistä varten

katetun joukkolainan liikkeeseen laskeneen luottolaitoksen konkurssipesälle sen jälkeen, kun kaikki katettuihin joukkolainoihin liittyvät velat on maksettu.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava koordinointi ja tietojenvaihto maksukyvyttömyys- tai kriisinratkaisumenettelyä varten 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten, erityisen hallinnonhoitajan, jos sellainen on nimetty, ja kriisinratkaisuviranomaisen välillä.

21 artikla

Toimivaltaisille viranomaisille ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja vaatimalla, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevien luottolaitosten on ilmoitettava katettujen joukkolainojen ohjelmia koskevat 2 kohdassa tarkoitetut tiedot 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyille toimivaltaisille viranomaisille. Ilmoituksia on annettava säännöllisesti ja pyynnöstä. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt siitä, miten usein on annettava säännöllisesti annettavia ilmoituksia.
2. Edellä 1 kohdan nojalla säädettävissä ilmoittamista koskevissa velvoitteissa on edellytettävä, että tiedot on annettava ainakin seuraavien katetun joukkolainan ohjelman vaatimusten osalta:
 - a) 4 artiklan mukainen kaksinkertainen takautumisoikeus;
 - b) 5 artiklan mukainen katetun joukkolainan konkurssioikeudellinen erillisyys;
 - c) 6–11 artiklan mukainen omaisuuserien hyväksyttävyys ja katepoolille asetetut vaatimukset;
 - d) 12 artiklan mukainen katepoolissa olevien varojen erottelu;
 - e) 13 artiklan mukainen katepoolin valvojan toiminta;
 - f) 14 artiklan mukaiset sijoittajille annettavia tietoja koskevat vaatimukset;
 - g) 15 artiklan mukaiset kattavuutta koskevat vaatimukset;
 - h) 16 artiklan mukainen katepoolin maksuvalmiuspuskuri;
 - i) 17 artiklan mukaiset jatkettavissa olevien maturiteettirakenteiden edellytykset.
3. Jäsenvaltioiden on annettava säännöt, jotka koskevat katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevien luottolaitosten velvollisuutta ilmoittaa tiedot 2 kohdan mukaisista vaatimuksista 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyille toimivaltaiselle viranomaiselle, kun kyse on katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyydestä tai kriisinratkaisusta.

22 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet katettujen joukkolainojen julkista valvontaa varten

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja antamalla 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyille toimivaltaisille viranomaisille kaikki valvonta-, tutkinta- ja seuraamusvaltuudet, jotka ovat tarpeen katettujen joukkolainojen julkisen valvonnan tehtävän suorittamiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin valtuuksiin on kuuluttava seuraavat:
 - a) valtuus myöntää tai evätä lupia 19 artiklan nojalla;

- b) valtuus tarkastella säännöllisesti uudelleen katetun joukkolainan ohjelmaa tämän direktiivin noudattamisen arvioimiseksi;
- c) valtuus suorittaa paikan päällä ja muualla tehtäviä tarkastuksia;
- d) valtuus määrätä hallinnollisia rangaistuksia tai seuraamuksia ja korjaavia toimenpiteitä niiden kansallisten säännösten mukaisesti, joilla 23 artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- e) valtuus hyväksyä ja panna täytäntöön katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua koskevia valvonnan suuntaviivoja.

23 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja korjaavat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on annettava säännöt, joilla vahvistetaan asianmukaiset hallinnolliset seuraamukset ja korjaavat toimenpiteet, joita sovelletaan ainakin seuraavissa tilanteissa:
 - a) luottolaitos on hankkinut katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua koskevan luvan väärin ilmoitusten avulla tai muulla sääntöjen vastaisella tavalla;
 - b) luottolaitos ei enää täytä niitä edellytyksiä, joilla lupa myönnettiin;
 - c) luottolaitos laskee liikkeeseen katettuja joukkolainoja ilman 19 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen säännösten mukaisesti saatua lupaa;
 - d) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei täytä 4 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä asetettuja vaatimuksia;
 - e) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos laskee liikkeeseen katettuja joukkolainoja, jotka eivät täytä 5 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä asetettuja vaatimuksia;
 - f) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos laskee liikkeeseen katettuja joukkolainoja, joilla ei ole 6 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä asetettujen vaatimusten mukaisia vakuuksia;
 - g) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos laskee liikkeeseen katettuja joukkolainoja, joiden vakuutena on unionin ulkopuolella sijaitsevia varoja, rikkoen niitä vaatimuksia, joista säädetään 7 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;
 - h) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos käyttää katettujen joukkolainojen vakuutena konserninsisäistä katettujen joukkolainojen poolirakennetta rikkoen niitä vaatimuksia, joista säädetään 8 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;
 - i) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei täytä yhteisrahoitusta koskevia edellytyksiä, joista säädetään 9 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;
 - j) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei täytä katepoolin koostumusta koskevia vaatimuksia, joista säädetään 10 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;

- k) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos sisällyttää katepooliin johdannaissopimuksia muussa kuin suojautumistarkoituksessa tai ei täytä vaatimuksia, joista säädetään 11 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;
 - l) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei täytä katepoolissa olevien varojen erottelua koskevia vaatimuksia, joista säädetään 12 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;
 - m) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei ilmoita tietoja tai antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja rikkoen 14 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä;
 - n) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos laiminlyö toistuvasti tai pysyvästi velvollisuutensa ylläpitää katepoolin maksuvalmiuspuskuria rikkoen 16 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä;
 - o) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei täytä jatkettavissa olevia maturiteettirakenteita koskevia edellytyksiä, joista säädetään 17 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;
 - p) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei ilmoita tietoja tai antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja velvoitteista rikkoen 21 artiklan 2 kohdan a–i alakohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten ja toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:
- a) katettujen joukkolainojen liikkeeseen laskemista koskevan luvan peruuttaminen;
 - b) julkinen lausuma, josta käy 24 artiklan mukaisesti ilmi tiedot rikkomisesta vastuussa olevasta luonnollisesta henkilöstä tai oikeushenkilöstä sekä rikkomisen luonne;
 - c) määräys, jossa kyseistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkomisen ja olemaan toistamatta sitä;
 - d) hallinnolliset seuraamusmaksut.
3. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että hallinnolliset seuraamukset ja korjaavat toimenpiteet pannaan tosiasiallisesti täytäntöön.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päättäessään hallinnollisten seuraamusten tai muiden korjaavien toimenpiteiden tyypistä ja kyseisten hallinnollisten seuraamusmaksujen määrästä toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan luettuina tarpeen mukaan seuraavat:
- a) rikkomisen vakavuus ja kesto;
 - b) rikkomisesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
 - c) rikkomisesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, esimerkiksi oikeushenkilön kokonaisliikevaihtona tai luonnollisen henkilön vuosiansioina mitattuna;

- d) rikkomisesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön rikkomisella saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;
 - e) rikkomisen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
 - f) rikkomisesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;
 - g) rikkomisesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomiset;
 - h) rikkomisen todelliset tai mahdolliset järjestelmää koskevat seuraukset.
5. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan oikeushenkilöihin, jäsenvaltioiden on varmistettava myös, että 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset soveltavat tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia ja korjaavia toimenpiteitä ylimmän hallintoelimen jäseniin ja muihin henkilöihin, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa rikkomisesta.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset antavat ennen 2 kohdassa tarkoitettujen hallinnollisten seuraamusten tai korjaavien toimenpiteiden määrittämistä koskevan päätöksen tekemistä asianomaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle mahdollisuuden tulla kuulluksi.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki päätökset, joilla määrätään 2 kohdassa säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia tai korjaavia toimenpiteitä, ovat asianmukaisesti perusteltuja ja että niihin voidaan hakea muutosta.

24 artikla

Hallinnollisten seuraamusten ja korjaavien toimenpiteiden julkaiseminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännökset, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sisältävät säännöt, joiden mukaan hallinnolliset seuraamukset ja korjaavat toimenpiteet on julkaistava ilman aiheutonta viivytystä 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten virallisella verkkosivustolla.
2. Edellä 1 kohdan nojalla annetuissa säännöissä on edellytettävä vähintään sellaisten päätösten julkaisemista, joista ei ole haettu muutosta ja jotka on annettu tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen säännösten rikkomisesta.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällainen julkaiseminen sisältää tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön henkilöllisyydestä, jolle seuraamus on määrätty. Niiden on lisäksi varmistettava, että tällaiset tiedot julkaistaan ilman aiheutonta viivytystä sen jälkeen, kun kyseiselle henkilölle on ilmoitettu kyseisistä seuraamuksista ja jollei 4 kohdasta muuta johdu.
4. Jos jäsenvaltiot sallivat sellaisten seuraamusten julkistamisen, joihin voi hakea muutosta, on 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheutonta viivytystä julkistettava virallisella verkkosivustollaan myös tiedot muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset julkistavat seuraamukset nimettöminä ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti missä tahansa seuraavista tapauksista:
 - a) jos luonnolliselle henkilölle määrätyn seuraamuksen ollessa kyseessä henkilötietojen julkistaminen osoittautuu kohtuuttomaksi;
 - b) jos julkistaminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai käynnissä olevan rikostutkinnan;
 - c) jos julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa asianomaisille laitoksille tai luonnollisille henkilöille, niiltä osin kuin se voidaan määrittää.
6. Jos kyseessä on päätös julkaista seuraamus tai toimenpide anonyymisti, jäsenvaltiot voivat sallia asiaankuuluvien tietojen julkaisemisen lykkäämisen.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että myös mahdollinen lainvoimainen tuomioistuimen ratkaisu, jolla kumotaan hallinnollisen seuraamuksen tai korjaavan toimenpiteen määräämistä koskeva päätös, julkaistaan.
8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2–6 kohdassa tarkoitetut julkaisut pysyvät 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyn toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla vähintään viiden vuoden ajan niiden julkaisemisesta. Julkaisuun sisältyvät henkilötiedot säilytetään virallisella verkkosivustolla ainoastaan tarpeellisen ajan ja sovellettavien henkilötietojen suojaa koskevien sääntöjen mukaisesti.
9. Edellä olevan 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kaikki määrättyt hallinnolliset seuraamukset ja korjaavat toimenpiteet sekä niitä koskevat mahdolliset muutoksenhaut ja niiden lopputulos. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset saavat mahdolliseen määrättyyn rikosoikeudelliseen seuraamukseen liittyvästä lainvoimaisesta tuomiosta yksityiskohtaiset tiedot, jotka niiden on myös toimitettava EPV:lle.
10. EPV ylläpitää keskustietokantaa sille ilmoitetuista hallinnollisista seuraamuksista ja korjaavista toimenpiteistä. Kyseiseen tietokantaan on oltava pääsy ainoastaan toimivaltaisilla viranomaisilla, ja sitä on päivitettävä toimivaltaisten viranomaisten 9 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella.

25 artikla

Yhteistyövelvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä luottolaitosten yleistä valvontaa suorittavan toimivaltaisen viranomaisen kanssa kyseisiin laitoksiin sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä keskenään. Yhteistyöhön sisältyy sellaisten tietojen vaihtaminen, joilla on merkitystä muiden viranomaisten kannalta, kun ne suorittavat valvontatehtäviä tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten nojalla.

3. Sovellettaessa 2 kohdan toista virkettä jäsenvaltioiden on varmistettava, että 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat seuraavat toimenpiteet:
 - a) ne toimittavat kaikki asiaa koskevat tiedot toisen tällaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä;
 - b) ne toimittavat omasta aloitteestaan kaikki olennaiset tiedot muiden jäsenvaltioiden muille toimivaltaisille viranomaisille.
4. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset tekevät tätä direktiiviä sovellettaessa yhteistyötä EPV:n kanssa.
5. Tätä artiklaa sovellettaessa tietoja pidetään olennaisina, jos ne voivat vaikuttaa olennaisesti katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun arviointiin toisessa jäsenvaltiossa.

26 artikla

Julkistamisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset julkaisevat seuraavat tiedot virallisella verkkosivustollaan:
 - a) kansalliset lait, asetukset, hallinnolliset määräykset ja yleisohjeet, jotka koskevat katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua;
 - b) luettelo luottolaitoksista, joilla on lupa laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja;
 - c) luettelo katetuista joukkolainoista, joilla on lupa käyttää eurooppalainen katettu joukkolaina -merkkiä.
2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti julkistettavien tietojen on oltava riittäviä, jotta eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten soveltamia lähestymistapoja voidaan vertailla keskenään. Nämä tiedot on päivitettävä mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.
3. Sovellettaessa 1 kohdan b ja c alakohtaa 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava vuosittain EPV:lle luottolaitosten ja katettujen joukkolainojen luettelot.

IV OSASTO MERKINTÄ

27 artikla

Merkintä

Jäsenvaltioiden on sallittava, että luottolaitokset voivat käyttää eurooppalainen katettu joukkolaina -merkkiä niiden katettujen joukkolainojen osalta, jotka täyttävät tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annetuissa säännöksissä säädetyt vaatimukset.

V OSASTO

MUUTOKSET MUIHIN DIREKTIIVEIHIN

28 artikla

Direktiivin 2009/65/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohta seuraavasti:

1. Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn viiden prosentin rajan enintään 25 prosenttiin, jos joukkovelkakirjalainat laskettiin liikkeeseen ennen [julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin 32 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty päivämäärä + 1 päivä] ja ne täyttivät tässä kohdassa säädetty vaatimukset, sellaisina kuin niitä sovellettiin joukkovelkakirjalainojen liikkeeseenlaskupäivänä, tai jos joukkovelkakirjalainat ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 20XX/XX* 3 artiklan 1 kohdan määritelmän mukaisia katettuja joukkolainoja.

* [Julkaisutoimisto: [lisätään viittaus katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivin 2009/65/EY ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta ... annettuun direktiiviin (EU) .../... (EUVL C [...], [...], s. [...])].”;

2. Kumotaan kolmas alakohta.

29 artikla

Direktiivin 2014/59/EU muuttaminen

Korvataan direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 96 alakohta seuraavasti:

”96) ’katetulla joukkovelkakirjalainalla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY* 52 artiklan 4 kohdassa, sellaisena kuin sitä sovellettiin katetun joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlaskupäivänä, tarkoitettua instrumenttia, joka oli laskettu liikkeeseen ennen [julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin 32 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty päivämäärä + 1 päivä], tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 20XX/XX** 3 artiklan 1 kohdan määritelmän mukaista katettua joukkolainaa;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

** [Julkaisutoimisto: [lisätään viittaus katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivin 2009/65/EY ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta ... annettuun direktiiviin (EU) .../... (EUVL C [...], [...], s. [...])].”

VI OSASTO LOPPUSÄÄNNÖKSET

30 artikla

Siirtymätoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katettuihin joukkolainoihin, jotka on laskettu liikkeeseen ennen XX [julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin 32 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty päivämäärä + 1 päivä] ja jotka täyttävät direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa, sellaisena kuin sitä sovellettiin katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskupäivänä, säädetty vaatimukset, ei sovelleta tämän direktiivin 5–12 artiklassa ja 15, 16, 17 ja 19 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, vaan niihin voidaan edelleen viitata tämän direktiivin mukaisina katettuina joukkolainoina niiden erääntymiseen saakka.

31 artikla

Uudelleentarkastelut ja kertomukset

1. Viimeistään XX [julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin 32 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty päivämäärä + 3 vuotta] komissio toimittaa tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, voitaisiinko katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevia kolmansien maiden luottolaitoksia ja katettujen joukkolainojen sijoittajia varten ottaa käyttöön vastaavuusjärjestely, ottaen huomioon katettujen joukkolainojen alalla tapahtunut kansainvälinen kehitys, erityisesti lainsäädäntökehyksien kehittäminen kolmansissa maissa.
2. Viimeistään XX [julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin 32 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty päivämäärä + 3 vuotta] komissio toimittaa tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta sen osalta, minkä tasoisena sijoittajansuoja toteutuu ja miten katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku unionissa on kehittynyt, mukaan lukien
 - a) katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua koskevien lupien määrän kehitys;
 - b) sellaisten katettujen joukkolainojen lukumäärän kehitys, jotka on laskettu liikkeeseen tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen säännösten ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan mukaisesti;
 - c) katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun vakuutena olevien varojen kehitys;
 - d) ylivakuuden tason kehitys;
 - e) rajat ylittävät sijoitukset katettuihin joukkolainoihin, mukaan lukien kolmansien maihin suuntautuvat ja niistä peräisin olevat sijoitukset;
 - f) sellaisten katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun kehitys, joilla on jatkettavissa olevia maturiteettirakenteita.
3. Sovellettaessa 2 kohtaa jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle a–f alakohdassa tarkoitetut tiedot viimeistään XX [julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin 32 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty päivämäärä + 2 vuotta].

32 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [\[lisätään – voimaantulo + 1 vuosi\]](#). Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [\[lisätään – sama kuin ensimmäisessä alakohdassa + 1 päivä\]](#) lähtien.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

33 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

34 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja